

**DE MEESTERKOK
VAN "SAINT-GERMAIN"**

een tragikomedie

van **LODE POOLS**

JULLIE WILLEN DIT WERK OPVOEREN?

Hoe geraken jullie aan tekstbrochures?

- Jullie vragen schriftelijk een losbladige tekstbrochure bij:
LODE POOLS, Kerkstraat 21, 3560 Lummen.
- Hiermee kopiëren jullie zelf het gewenste aantal exemplaren.

Of elektronisch

Jullie vragen de tekstbrochure aan op het mailadres
vtadigitaal @ gmail.com

TOELATING TOT OPVOERING?

Neem vooraf contact op met:de auteur
en met SABAM, Aarlenstraat 75-77, 1040 Brussel.

PERSONAGES:

NOEL PAESMANS, meesterkok	(55 jaar)
VIVIANE, zijn vrouw	(50 jaar)
GOELE, hun dochter	(28 jaar)
RUBEN, hulpkok	(40 jaar)
FRANK VERMEIREN, burgemeester	(50 jaar)
BRAM VERCRUYSSSE, aannemer	(40 jaar)
DINA, zijn vrouw	(40 jaar)
NELE BLINDEMAN, schilderes	(40 jaar)
TANJA NOBELS, actrice	(30 jaar)
TOINE, hovenier	(60 jaar)

DECOR:

Een tuinterras van een restaurant, dat zowel dienst kan doen voor het kasteeltje als voor de hoeve.
Het straalt voornaamheid uit.

De meubelen en de restaurantattributen blijven het hele stuk door hetzelfde.

Enkel de entourage (zetstukken) verschilt voor het kasteeltje en de hoeve.

EERSTE TAFEREEL

(Het tuinterras is leeg. Bij de ingangspoort klepelt een klokje. Burgemeester Frank Vermeiren verschijnt. Nieuwsgierig kijkt hij richting restaurant.)

FRANK- Hallo?

(Viviane komt uit het restaurant.)

FRANK- (Erg enthousiast) Hallo!

VIVIANE- Dag, burgemeester.

FRANK- (Erg enthousiast) Proficiat!

(Meteen geeft hij Viviane de gebruikelijke kussen. Hij maakt er wel wat werk van.)

VIVIANE- (Bescheiden) Jij moet mij niet feliciteren. Die eer komt mijn man toe.

FRANK- (Erg geamuseerd) Jou feliciteer ik zeker zo graag, Viviane! Een restaurant met een Michelinster in onze gemeente! Wie had dit ooit durven dromen?

VIVIANE- (Gelukkig) Jaren lang hebben wij hiervoor ons uiterste best moeten doen!

FRANK- (Enthousiast) Jullie restaurant is al jaren het neusje van de zalm, (geamuseerd) om het eens in culinaire termen te zeggen! De patroon is er toch?

VIVIANE- Die krijg je met geen stokken uit zijn keuken. Ik roep hem even.

FRANK- Ik haal hem toch niet van zijn werk?

VIVIANE- In de keuken is er voldoende volk.

(Heel even verdwijnt Viviane in het restaurant. Genoeglijk kijkt Frank haar na.)

FRANK- Een knap vrouwtje! Echt een streling voor het oog! Zo kom je er helaas veel te weinig tegen! Haar adembenemende verschijning verdient ook een ster!

(Noël verschijnt, even later gevolgd door Viviane.)

FRANK- (Enthousiast) Proficiat, sterrenplukker!

NOEL- Dank je, burgemeester.

FRANK- (Enthousiast) Jij hebt ze oververdiend!

- NOEL- (Bescheiden) Volgens jou.
- FRANK- Iedereen is die mening toegedaan! (Enthousiast) En nu op naar de tweede!
- NOEL- Laten wij eerst nog maar wat genieten van deze eerste.
- VIVIANE- Mogen wij je iets aanbieden, burgemeester?
- FRANK- (Geamuseerd) Ik ben met de wagen. Als hoofd van de gemeentelijke politie moet ik het voorbeeld geven.
- NOEL- (Geamuseerd) Een koel glaasje champagne "Laurent-Perrier"?
- FRANK- (Geamuseerd) Alleen een domme ezel slaat zoiets af!
(Meteen verdwijnt Viviane heel even in het restaurant.)
- FRANK- Wisten jullie het nieuws al langer?
- NOEL- Pas van gisteravond.
- FRANK- (Geamuseerd) Dan hebben jullie vannacht niet veel geslapen?
- NOEL- (Geamuseerd) Toch wel! Samen met het personeel hebben wij even gevierd. Nadien vielen wij vanzelf in slaap.
- FRANK- (Geamuseerd) Met een zware kop?
- NOEL- (Alsof hij verontwaardigd is) Wij schenken hier enkel kwaliteit!
- FRANK- (Geamuseerd) Excuseer!
(Viviane is al terug.)
- FRANK- (Geamuseerd) Is de televisie al hier geweest?
- NOEL- (Lichtjes ironisch) Ik denk niet, dat die dit groot nieuws vindt.
- FRANK- (Wat ongelovig) Een restaurant dat een Michelinster in de wacht sleept?
- NOEL- Voor de VRT moeten er dit minstens drie zijn.
- FRANK- (Geamuseerd) Over twee jaar dus?
- VIVIANE- (Geamuseerd) Laten wij hopen!
- FRANK- (Overtuigd) De regionale televisie komt heel zeker langs!
- NOEL- Voor mij hoeft dit niet.

- FRANK- Dit is toch uitstekende reclame!
- NOEL- Ik maak liever reclame met de kwaliteit van onze keuken en de prima service van ons restaurant.
- FRANK- (Geamuseerd) Als jij niet graag in beeld komt, neem "ik" wel plaats naast Viviane! Wij twee zouden een fantastisch koppel vormen, niet waar Viviane?
- VIVIANE- (Geamuseerd) Dan moet jij wel die hoge koksmuts van Noël opzetten.
- FRANK- (Geamuseerd) Om naast jou te mogen staan, haal ik nog gekkere streken uit!
- NOEL- Ik heb geen gezicht voor op teevee.
- FRANK- (Geamuseerd) Als wij met zijn drieën in beeld verschijnen, hebben de kijkers toch enkel oog voor Viviane!
- NOEL- (Ietwat ironisch) Tenzij zij op zoek gaan naar de grootste ramp!
- FRANK- (Geamuseerd) In dit geval kijken zij naar mij!
- (Het klokje klepelt.)
- FRANK- (Geamuseerd) Daar zijn die van de teevee al! Je koksmuts, chef!
- (Nele Blindeman verschijnt.)
- FRANK- (Verwelkomt haar enthousiast) Mevrouw Blindeman!
- (Nele Blindeman begeeft zich meteen naar Noël.)
- NELE- (Wat pretentiekus) Als voorzitter van onze gemeentelijke culturele raad wens ik jullie van harte proficiat met het behalen van jullie eerste Michelinster. Koken is ook een kunst. Zonder twijfel horen jullie nu thuis in onze culturele kring.
- NOEL- Bedankt, mevrouw.
- NELE- Ook van harte gelukgewenst, mevrouw Paesmans. Ook jij hebt een ruime verdienste aan het binnenhalen van dit mooie succes.
- VIVIANE- Mijn bijdrage is maar van ondergeschikte aard, mevrouw.
- FRANK- (Wat vleierig maar enthousiast) Viviane is altijd de bescheidenheid zelf!
- NELE- (Wat pretentiekus) Normaal honoreert onze culturele raad een dergelijke prestatie met een herinneringsplakket. Maar op dit ogenblik hebben wij er helaas geen meer in voorraad.

- NOEL- (Wat ironisch) Jullie bestellen die in massa?
- NELE- (Vriendelijk) Wij proberen ervoor te zorgen, dat wij er nooit zonder vallen. (Tot Frank) Wellicht komt er nog een gemeentelijke huldiging voor mijnheer en mevrouw Paesmans?
- FRANK- (Enthousiast) Uiteraard!
- NELE- (Vriendelijk) Tegen die tijd is de nieuwe voorraad herinneringsplaketten zeker gearriveerd.
- NOEL- (Lichtjes ironisch) Neem rustig je tijd, mevrouw. Wij zitten niet op dat plaket te wachten.
- NELE- (Nogal aanstellerig) Misschien kunnen wij nu al de foto's nemen voor in ons kringlokaal. Het ogenblik waarop ik mijnheer en mevrouw Paesmans officieel kom gelukwensen. Hier bij die prachtige pilaster lijkt mij een ideaal plekje. Wil jij de foto's nemen, mijnheer de burgemeester?
- (Nele overhandigt Frank haar fototoestel.)
- FRANK- (Enthousiast) Natuurlijk!
- NELE- Als mijnheer en mevrouw hier dan willen plaatsnemen?
- (Nele zet Noël en Viviane klaar voor de foto. Dan gaat zij er zelf ook bij staan.)
- NELE- Wij nemen het ogenblik, waarop ik mijnheer de hand druk. (Tot Frank) Ben jij klaar?
- FRANK- Ik denk het toch.
- NELE- Staan wij zo ideaal?
- FRANK- Volgens mij wel, maar ik ben geen specialist.
- NELE- Doe maar!
- FRANK- Naar mekaar kijken! (Geamuseerd) Niet naar het vogeltje! Opgepast! Ja!
- (Frankt trekt de foto.)
- FRANK- (Enthousiast) Jullie staan erop!
- (Nele neemt haar fototoestel weer in ontvangst.)
- FRANK- (Enthousiast) Ik wil ook een foto! Van het ogenblik waarop ik mevrouw feliciteer!
- NELE- Nemen jullie dan maar plaats!

(Enthousiast begeeft Frank zich naar Viviane. Hij heeft geen oog voor Noël.)

NELE- (Geamuseerd) Mag de laureaats zelf er ook bij staan?

FRANK- (Dom) Dat mag.

(Nele zet Noël bij de andere twee. Noël geeft duidelijk de indruk, dat hij er blijkbaar te veel bij staat.)

FRANK- (Gewichtig) Zorg ervoor, dat jij het juiste moment hebt, dat waarop ik Viviane kus!

NELE- (Geamuseerd) Ik doe mijn best!

FRANK- (Enthousiast) Willen wij eerst even repeteren? Om zeker te zijn, dat het gaat lukken!

NELE- (Plagerig) Dit hoeft niet.

FRANK- (Enthousiast) 't Is een kleine moeite!

NELE- (Geamuseerd) Ik trek wel mijn plan.

FRANK- (Tot Nele) Hou je klaar! (Enthousiast) Viviane en ik beginnen eraan!

(Enthousiast kust Frank Viviane. Nele neemt de foto.)

NELE- Jullie staan erop!

FRANK- (Gewichtig) Neem nog maar een foto! Voor het geval de eerste niet honderd procent is gelukt. (Enthousiast) Misschien gebruik ik die wel voor mijn eerstvolgende verkiezingsfolders!

NOEL- (Droogweg) Moet ik hier nog altijd blijven op staan kijken?

FRANK- (Gewichtig) Natuurlijk moet jij erbij staan!

NELE- Ik ben zo klaar!

FRANK- (Gewichtig tot Nele) Mag ik beginnen te feliciteren?

NELE- Doe maar!

(Andermaal kust Frank Viviane erg enthousiast. Nele neemt de foto.)

NELE- Oke!

FRANK- (Enthousiast) Wanneer zijn die foto's klaar?

NELE- (Gewichtig) Het wordt een kunstreportage! Zodra ik vind dat ze perfect in orde zijn, bezorg ik ze jullie.

(Goele verschijnt met de glazen champagne.)

FRANK- (Enthousiast) De champagne!

(Goele biedt Frank als eerste een glas aan.)

FRANK- (Enthousiast) Moet ik jullie dochter ook niet feliciteren? Ook zij heeft bijgedragen tot het succes van restaurant "Saint-Germain"!

NOEL- (Droogweg) Wacht toch maar, tot zij haar plateau heeft neergezet. Ik heb niet graag, dat jullie stukken maken.

(Goele biedt nu ook de anderen een glas aan.)

FRANK- (Enthousiast op de champagne duidend) Da's kwaliteit, mensen! Zie eens hoe hij perelt!

(Het klokje klepelt.)

FRANK- (Geamuseerd) Er zijn er nog met dorst!

(Tanja Nobels verschijnt.)

FRANK- (Begroet haar enthousiast) Tanja Nobels, onze steractrice!

NELE- (Terzijde. Geamuseerd) Ik ben eens benieuwd, met wie zij vandaag een afspraak heeft.

FRANK- (Enthousiast tot Tanja) Jij komt ook met felicitaties?

TANJA- Felicitaties? Waarvoor?

FRANK- Voor die fantastische onderscheiding voor restaurant "Saint-Germain"!

TANJA- Ik weet van geen onderscheiding. (Wat pretentieus) Ik heb hier een afspraak met Matthias Schoenaerts.

FRANK- (Vol bewondering) "De" Matthias Schoenaerts?

TANJA- (Wat pretentieus) Ja, de hoofdacteur van "Loft" en "Rundskop". Wij kunnen hem hier ieder ogenblik verwachten.

FRANK- (Enthousiast) Horen jullie dit, mensen?

NELE- (Plagerig) Ik dacht, dat Matthias al een hele tijd in Hollywood verbleef?

TANJA- Dit is zo. Maar hij is hier momenteel op doortocht. (Wat pretentieus) Vanavond wil hij eens gezellig wat met mij babbelen, en intussen rustig wat dineren.

FRANK- (Nogal gewichtig) Hij is toch niet van plan, jou mee te nemen naar Hollywood?

- TANJA- (Wat aanstellerig) Ik weet niet.
- NELE- (Plagerig) Dan speel jij daar binnenkort samen met George Clooney en Brad Pitt?
- TANJA- (Wat aanstellerig) Dit is niet uitgesloten.
- FRANK- (Gewichtig) Onze Tanja is onlangs op teevee geweest in een film!
- NELE- (Wat plagerig) Ja, als je scherp hebt toegekeken, heb je haar even door het beeld zien passeren.
- FRANK- (Enthousiast) Als dit zo verder gaat, wordt onze gemeente nog een echte sterrenhemel! (Toast) Op het succes van restaurant "Saint-Germain", vrienden!
- (Allen toasten. Het klokje klepelt.)
- NELE- (Plagerig) Matthias Schoenaerts is gearriveerd!
- (Goele kijkt in de richting van de ingangspoort. Meteen haast zij zich naar buiten. De anderen kijken haar na.)
- NELE- Toch niet!
- (Goele komt terug met een prachtige ruiker bloemen. Een algemene reactie van bewondering.)
- GOELE- (Leest een kaartje) "Met onze hartelijke gelukwensen voor jullie promovering!"
- NOEL- Van wie komen die?
- GOELE- Er staat geen naam bij.
- FRANK- (Gewichtig) Ongetwijfeld van iemand die zijn wereld kent!
- VIVIANE- Van jou, burgemeester?
- FRANK- (Geamuseerd) Zo groot is de wedde van burgemeester nu ook niet, Viviane!
- GOELE- Zij werden hier geleverd door Fleurop!
- VIVIANE- Ik ga ze in ieder geval niet vergeten in het water te zetten!
- (Viviane neemt de bloemen over van Goele.)
- FRANK- (Met bewondering) Jullie staan nu bijna aan de top!
(Wat nostalgisch) Ik zie Noël en Viviane hier nog beginnen. Hoe lang is dit geleden?
- NOEL- Precies elf jaar.

VIVIANE- De eerste week hadden wij zes klanten!

NOEL- Had ik toen naar mijn vrouw geluisterd, dan hadden wij er na een half jaar al mee opgehouden.

VIVIANE- Hadden wij toen onze ouders niet gehad, dan hadden wij wel vanzelf moeten ophouden! (Wat geamuseerd) Gelukkig is Noël een koppigaard!

FRANK- (Enthousiast) Nu zit het hier bijna iedere avond barstensvol!

NOEL- (Relativerend) Wij mogen niet klagen.

VIVIANE- (Geamuseerd) Maar wel hard werken!

FRANK- (Geamuseerd) Werken is gezond, Viviane!

~ VIVIANE- Soms had ik het toch liever wat rustiger.

NOEL- (Geamuseerd) Dan was zij liever burgemeester!

FRANK- (Geamuseerd) Ik ben eens benieuwd, hoe lang zij dit zou volhouden!

(Goele brengt Viviane een vaas voor de bloemen.)

FRANK- (Enthousiast) Ik merk, dat jullie dochter haar plateau heeft neergezet! Kan ik haar nu feliciteren?

(Meteen stapt hij enthousiast op Goele toe. Hij neemt haar vast. Viviane schikt intussen de bloemen.)

FRANK- (Enthousiast) Mevrouw Blindeman, kan jij nog eens zorgen voor een fotootje?

~ NELE- Een ogenblik!

FRANK- (Geamuseerd) Jij hoeft je niet te haasten! Wij hebben tijd zat! (Geamuseerd tot Goele) Jij bent toch al meerderjarig? Anders geraak ik misschien nog in de problemen!

NELE- Doe maar!

(Enthousiast begint Frank Goele te kussen.)

FRANK- (Enthousiast) Proficiat, juffrouw Paesmans! Ook jij hebt een grote verdienste in het succes van restaurant "Saint-Germain"! Mijn hartelijke gelukwensen!

NELE- (Plagerig) Als hij twintig jaar jonger was, kwam onze burgemeester hier al eens vaker eten!

FRANK- (Enthousiast) Jij mag gerust zijn!

(Het klokje klepelt.)

- FRANK- (Geamuseerd, terwijl hij Goele glimlachend in de ogen kijkt) Op momenten zoals deze beginnen er bij mij altijd belletjes te rinkelen!
- NELE- (Geamuseerd) Hij hoort wel een klokje, maar hij weet niet waar de klepel hangt!
- (Met de nodige gestes en aanstellerigheid verschijnen Bram Vercruysse en zijn vrouw Dina.)
- FRANK- (Enthousiast) Mijnheer en mevrouw Vercruysse!
- (Bram en Dina begroeten de burgemeester, Noël en Viviane.)
- BRAM- (Eerder hautain) Proficiat, mijnheer Paesmans! En dat er rap een tweede ster mag volgen!
- DINA- (Gemaakt glimlachend) Dit hopen wij van harte! (Aanstellerig) Oh! Ons boeket is al gearriveerd, Bram!
- VIVIANE- Komen die bloemen van jullie?
- DINA- (Aanstellerig) Ja. Wij hebben de mooiste en de duurste er uitgezocht.
- VIVIANE- Hartelijk dank!
- DINA- (Aanstellerig) Dat is graag gedaan.
- (Goele bezorgt Bram en Dina een glas champagne.)
- BRAM- Dank je!
- (Even houdt hij zijn neus boven zijn glas champagne.)
- BRAM- (Aanstellerig) Het is "Laurent-Perrier", Dina. Het merk, dat "wij" mijnheer Paesmans hebben aanbevolen!
- TANJA- (Wat terzijde tot Nele) Als ik mij niet vergis, heb ik diezelfde champagne zien staan in de G.B.! Ik ben er bijna zeker van!
- NELE- (Geamuseerd) Als hij is aanbevolen door Vercruysse, zou dit best kunnen. (Wat aanstellerig) Thuis drink ik liefst een halfzoete "Château des Arroucats" met een stukje roquefort;
- BRAM- (Wat hautain) Op onze meesterkok, mijnheer Paesmans!
- DINA- (Aanstellerig) Op zijn ster!
- NELE- Vind jij ook niet, dat het er hier wat ongezellig aan toe gaat?
- TANJA- Iemand zou hier een korte speech mogen afsteken. Jij bijvoorbeeld, als voorzitter van onze gemeentelijke

culturele raad.

NELE- Ik vind dit de taak van onze burgemeester.

TANJA- (Geamuseerd) Bij gebrek aan een pastoor!

NELE- (Geamuseerd) Toch geen preek, hè! Jij had het over een "korte" speech!

(Meteen begeeft Nele zich tot bij de burgemeester. Zij fluistert hem iets in het oor.)

FRANK- (Ietwat verrast) Ik?

NELE- Wie anders?

FRANK- Oke!

(Frank maakt aanstalten om te spreken. Even tikt hij met een ring tegen zijn champagneglas.)

FRANK- (Nogal plechtig) Mijnheer en mevrouw Paesmans,...

(Vlug maant Nele de anderen aan tot stilte.)

FRANK- ... beste medeburgers allemaal, als jullie burgemeester vind ik het mijn plicht...

NOEL- (Onderbreekt) Een ogenblik, burgemeester! (Vlug tot Goele) Ga Ruben er even bijhalen!

VIVIANE- (Verduidelijkt) Onze adjunct-chef!

(Goele haast zich naar de keuken.)

NOEL- Zijn verdiensten zijn bijna even groot als de onze!

FRANK- (Beaamt) Ere aan wie ere toekomt!

NELE- (Enthousiast tot Tanja) Heb jij die Ruben ooit gezien? Een echt knappe gast! En nog niet getrouwd! Echt iets voor jou!

(Goele verschijnt, gevolgd door Ruben.)

RUBEN- (Geamuseerd) Ik zie niet in, waarom ik hier moet bij zijn.

GOELE- Voor de foto!

RUBEN- (Geamuseerd) Willen zij soms, dat die mislukt?

(Noël doet teken naar Frank, dat hij mag herbeginnen.)

FRANK- Mijnheer en mevrouw Paesmans, beste medeburgers allemaal, als jullie burgemeester vind ik het mijn plicht, even het woord tot jullie te richten. Een grote eer valt ons

vandaag te beurt. Een van onze meest prestigieuze ondernemingen - restaurant "Saint-Germain" - werd bekroond met een Michelinster, een dik verdiende ster!

(Applaus)

FRANK- Al van kindsbeen af voelde meesterkok Noël Paesmans zich aangetrokken tot de keuken. Als zoon van een vrederechter kon hij - wat studeren betreft - zowat alle kanten uit. Zijn ouders zagen in hem al een nieuwe rechter. Maar Noël koos voor het beroep van kok. Niet dat het hem ontbrak aan ambitie! Neen, hij wou "de" meesterkok worden van deze regio. Aanvankelijk ging hij in de leer bij de gekende meesterkok van "Old Tom". Niet voor lang, hij droomde van een eigen zaak. Een man is maar waard, wat zijn vrouw waard is. Daarom zocht Noël zich een vrouwtje uit duizend! Onze Viviane! Applaus, dames en heren!

(Applaus)

FRANK- Samen vormen zij al jaren een enig stel. Zij vernamen, dat er hier in onze gemeente een kasteeltje met een park was vrijgekomen, een unieke plek vol rust en stilte. "Saint-Germain!" Zij huurden het, en lieten het meteen ombouwen tot restaurant. Hun keuken was van die aard, dat de gasten meteen begonnen toe te stromen. Momenteel is het zover, dat je zonder vooraf te reserveren, veel kans loopt met honger terug naar huis te worden gestuurd. Want meestal zit de gelagzaal en het terras overvol. Geen wonder, als je proeft, wat er hier allemaal aan lekkers wordt geserveerd.

(Applaus)

FRANK- Zelfs de controleurs van Michelin hebben nu de keuken van "Saint-Germain" ontdekt. Zij hebben ze gewaardeerd met een eerste ster. Een grote eer en een zegen voor onze gemeente! Mijnheer en mevrouw Paesmans, ik ben ervan overtuigd, dat restaurant "Saint-Germain" snel zal verder klimmen tot op het hoogste schavotje, dat van de drie sterren! Van harte gelukgewenst met deze prachtige onderscheiding, en nog veel succes met jullie schitterend restaurant!

(Applaus. Frank drukt Noël stevig de hand, en gaat dan met Viviane weer aan het zoenen.)

TANJA- (Geamuseerd) Wat de hobby van onze burgemeester is, moeten wij niet vragen.

NELE- (Geamuseerd) Neen, daar kan je niet naast kijken! 't Is een oude snoeper!

- TANJA- (Geamuseerd) Vooral een "oude"!
- NELE- (Enthousiast) Nog even een groepsfoto!
- (Frank is duidelijk hiermee akkoord. Meteen schaart hij Viviane en Goele rond zich.)
- FRANK- Kom, mensen!
- NELE- (Geamuseerd) Onze burgemeester moet weer de twee mooiste vrouwen rond zich hebben!
- DINA- (Blijkbaar wat jaloers) De mooiste?
- NOEL- (Droogweg) De mooiste na mevrouw Vercruysse!
- NELE- Allemaal glimlachen! Opgepast!
- (Nele neemt de foto.)
- NELE- Oke!
- BRAM- (Nogal pretentieus) Beste vrienden, aan de lovende woorden van onze burgemeester zo-even wil ik nog graag "mijn" woordje toevoegen. Want na "mij" als bouwondernehmer is nu ook meesterkok Noël Paesmans erin geslaagd, onze gemeente op de kaart te zetten.
- DINA- (Onderbreekt geamuseerd) Op de spijskaart!
- (Dina giechelt om haar eigen geestigheid.)
- BRAM- Wij kunnen mijnheer Paesmans hiervoor niet genoeg bedanken. Want dank zij getalenteerde mensen zoals hij en ik, bloeit onze gemeente. Zowat heel de bevolking profiteert mee van onze inspanningen en onze successen. Proficiat, mijnheer en mevrouw Paesmans! En welkom in het rijtje van echt belangrijke personen!
- DINA- (Aanstellerig) Bravo! ---
- (Ook de anderen applaudisseren nu.)
- RUBEN- (Geamuseerd) Mag ik nu terug naar mijn potten en pannen?
- NOEL- Drink eerst iets mee! In de keuken is er voorlopig volk genoeg. (Meteen) Vrienden allemaal, ik ben geen man van grote woorden zoals mijnheer de burgemeester en mijnheer Vercruysse. Toch houd ik eraan, jullie allemaal van harte te danken voor de lovende woorden en voor jullie blijken van erkentelijkheid.
- Mijn vrouw en ik willen graag ons personeel in deze hulde betrekken, vooral onze dochter Goele en onze adjunct-chef Ruben.
- (Ruben buigt wat komisch.)

- NOEL- Zonder ons uitstekend personeel stond restaurant "Saint-Germain" nog nergens. Onze welgemeende dank dus aan al onze medewerkers en uiteraard ook aan jullie, onze trouwe klanten.
Ik heb een droom! Dit kasteeltje is nog niet van ons, wij huren het nog steeds. Wij hopen ooit genoeg geld te hebben verzameld, om het te kopen. Dit zou werkelijk "de" mooiste dag van ons leven worden. "Ons" restaurant "Saint-Germain"!
In de hoop dat onze droom ooit werkelijkheid mag worden, danken wij jullie nogmaals van harte!
- (Applaus. Burgemeester Vermeiren steekt zijn lege glas in de hoogte.)
- FRANK- (Enthousiast) Wij klinken op onze meesterkok!
- NOEL- (Geamuseerd) Ik heb het begrepen! Vul de glazen nog eens, Goele!
- NELE- (Wat plagerig tot Tanja) Ik denk niet, dat Matthias Schoenaerts nog komt.
- TANJA- Matthias heeft het ontzettend druk. Als hij niet op tijd hier geraakt, komt hij vanavond langs bij mij thuis.
- NELE- (Wat plagerig) Weet hij jou wel wonen?
- TANJA- Hij heeft mijn adres altijd op zak.
- NELE- (Wat plagerig) Dit kan plezant worden!
- (Toine, de hovenier,verschijnt.)
- TOINE- (Droogweg) Mensen, mag ik even jullie aandacht? Iemand heeft zijn wagen geparkeerd rats in een van onze borders. Hij heeft een aantal geraniums, hosta's en Zeeuwse knopen platgereden. Een jaguar kabriolet met nummerplaat
1 - BAH - 251
- BRAM- Dat is die van mij!
- TOINE- (Droogweg) Voor die arme plantjes is het helaas te laat. Maar kan jij je wagen toch even verplaatsen?
- (Meteen begeeft Bram zich duidelijk tegen zijn zin richting parking.)
- DINA- (Aanstellerig) Van ons boeket heeft nog niemand iets gezegd.

TWEEDE TAFEREEL

(Viviane schikt de tafels. Noël verschijnt met een notitieboek in de hand.)

NOEL- Ik ben de reservaties aan het inkijken. Wat is dit hier? Een 3 of een 8?

VIVIANE- Waar?

NOEL- Hier! Die verrassingsmenu's.

VIVIANE- Zie jij dit niet? Dit is een 3.

NOEL- Dat geschrift van jou kan ik bijna niet meer lezen.

VIVIANE- (Wat plagerig) Dat heb jij nooit gekund. Toen wij mekaar pas kenden en ik op internaat was bij de nonnen, schreef ik jou geregeld een briefje. Het uur van onze afspraak kon jij nooit lezen, jij kwam altijd te laat.

NOEL- (Geamuseerd) Ik wou niet door jou voor schut worden gezet. Ik vreesde, dat jij er misschien niet was. Dan stond ik daar!

VIVIANE- (Alsof zij het meent) Jij deed dit met opzet?

NOEL- (Geamuseerd) Nu wij bijna dertig jaar zijn getrouwd, durf ik je dit gerust bekennen.

VIVIANE- (Alsof zij het meent) Jij denkt, dat het nu te laat is om te scheiden?

NOEL- (Plagerig) Waar zou jij nog naartoe gaan?

VIVIANE- (Alsof zij het meent) Naar iemand die mijn geschrift wel kan lezen!

(Ruben komt het restaurant in geslenterd.)

NOEL- Is er iets?

RUBEN- (Weet niet goed, hoe te beginnen) Neen.

NOEL- Staan de ingrediënten voor de Noorse schotels klaar?

RUBEN- Die staan klaar, chef.

(Zwijgend bezien zij mekaar. Noël ziet duidelijk, dat er wat aan de hand is. Hij wacht geduldig af, wat Ruben hem te vertellen heeft.)

RUBEN- Kan ik jullie heel even spreken?

- NOEL- Waarover?
- RUBEN- Ik kom met een interessant idee.
- NOEL- (Wat plagerig) Interessant voor jou of voor mij?
- RUBEN- Voor ons allemaal.
- NOEL- Laat horen!
- RUBEN- Over enkele weken is de zomer alweer voorbij. Dit terras hier gebruiken, kan dan nog zelden. Een deel van ons cliënteel moeten wij dan weer doorsturen. Wij verplichten deze mensen elders te gaan eten. Op die manier verliezen wij klanten.
- NOEL- (Lichtjes ironisch) En wat wil jij nu doen? Zorgen voor beter weer? (Ernstig) Dit terras verwarmen, hebben wij al eens eerder geprobeerd.
- VIVIANE- (Vastbesloten) Hiermee herbeginnen wij niet meer!
- (Ook Goele is er intussen bij gekomen.)
- RUBEN- Jullie hebben hier een ruime bovenzaal. Die wordt nergens voor gebruikt.
- NOEL- (Bijna verontwaardigd) Jij gaat onze klanten "daar" toch niet zetten?
- RUBEN- Waarom niet?
- NOEL- Maar man toch! De helft boven, en de andere helft hier beneden? Hoe behouden wij dan nog overzicht?
- RUBEN- Wij zorgen voor afzonderlijk personeel beneden en boven.
- NOEL- (Nogal ironisch) En jij gaat die allemaal betalen?
- RUBEN- Nu moeten wij er in de winter enkelen laten stempelen. Die behouden dan hun werk. Dit is goed voor iedereen!
- VIVIANE- (Nogal ironisch) Wie gaat er iedere keer met de handen vol schotels die trappen op en neer?
- RUBEN- Jullie installeren hier een lift.
- VIVIANE- (Wat ironisch) Voor het eten? Of voor het personeel?
- RUBEN- Voor allebei.
- NOEL- (Wat ironisch) En wie gaat het installeren van die liften betalen?
- RUBEN- (Geamuseerd) Geld is voor jullie toch geen probleem, hè chef.

- NOEL- (Nogal ironisch) Als wij geen personeel moesten betalen!
- RUBEN- (Geamuseerd) Op het ogenblik dat er hier klanten in de zaak aanwezig zijn, gebeurt er op die slaapkamers toch niets. (Plagerig) Ten andere, wat er daar tussen jou en mevrouw nog gebeurt, mag toch iedereen horen.
- NOEL- (Stout) Wat weet jij hiervan? (Pocherig) Mij niet onderschatten!
- VIVIANE- (Plagerig) Ja, Noël. Wat er daar tussen jou en mij nog gebeurt, mag iedereen horen.
- NOEL- (Alsof hij het meent) Voilà! Daar gaat mijn reputatie alweer!
- GOELE- Ik vind het voorstel van Ruben nog niet zo gek. Als ma hier de benedenzaal blijft dirigeren, kan ik hetzelfde doen in de bovenzaal. Op deze manier leer ik de stiel.
- NOEL- (Betweterig) Die leer jij, door hier je moeder aan het werk te zien! Een kuiken leert van de kloek!
- RUBEN- (Geamuseerd) Dit klopt niet, hè chef! Ten eerste, bij mijn weten is Goele geen kuiken.
- NOEL- (Plagerig) O neen?
- RUBEN- (Geamuseerd) En ten tweede, een kuiken dat pas uit het ei komt, staat al meteen op zijn poten, en het begint meteen te pikken. Het moet niets leren.
- NOEL- (Wat ironisch) Wat weet jij over kiekens? Jij krijgt ze niet eens fatsoenlijk gepluimd!
- RUBEN- (Geamuseerd) Daarom laat ik tegenwoordig dit werk over aan onze keukenhulpen, hè chef.
- VIVIANE- De jeugd ziet het blijkbaar anders dan wij.
- NOEL- (Resoluut) Dan is het twee tegen twee! En bij gelijkheid van stemmen is die van de voorzitter altijd doorslaggevend. Dus...
- GOELE- (Vriendelijk, maar toch kordaat) ...vragen wij de bejaarden, eens rustig de tijd te nemen om erover na te denken.
- NOEL- (Koppig) Die tijd is er niet meer! De herfst staat al voor de deur!
- GOELE- (Lichtjes geamuseerd) Wat dit jaar niet meer kan, lukt misschien wel in de nabije toekomst.
- VIVIANE- (Geamuseerd, wat dubbelzinnig) Zijn jullie twee achter onze rug plannen aan het smeden?

- NOEL- (Geamuseerd) Hebben jullie misschien nog van die "interessante" ideeën?
- RUBEN- (Geamuseerd) Ja, maar die gaan wij jullie nu nog niet verklappen.
- GOELE- (Geamuseerd) Wij gaan jullie wat tijd geven. Wij moeten ervoor zorgen, dat onze "bejaarden" nog kunnen volgen.
- NOEL- (Kordaat) Wij kunnen ons geen fantasietjes veroorloven of risico's nemen. Alles wat wij hier ondernemen, moet "perfect" zijn!
- GOELE- Jij bent vooral bekommerd om je Michelinster?
- NOEL- Met recht en reden!
- GOELE- Die is voor jou belangrijker dan je restaurant?
- NOEL- De twee gaan samen!
- RUBEN- (Vriendelijk) En toch moeten jullie er eens over nadenken, chef.
- (Het klokje van de ingangspoort klepelt.)
- NOEL- (Met de bedoeling een einde te maken aan het gesprek) Volk!
- (Ruben en Goele maken zich uit de voeten. Nele Blindeman verschijnt.)
- NELE- (Vriendelijk) Die twee gaan toch niet op de vlucht voor mij?
- NOEL- (Ietwat ironisch) Ik was al zo blij, dat zij vertrokken! Nu ga jij ze toch niet tegenhouden?
- NELE- (Geamuseerd) Er is toch niets tussen die twee?
- NOEL- (Lichtjes geamuseerd) Niet bij mijn weten. Zij zijn wel allebei op een leeftijd gekomen, waarop zij mij niet alles meer komen vertellen.
- NELE- (Geamuseerd) In ieder geval hebben jullie nog niets gemerkt?
- NOEL- (Geamuseerd) Neen. En als dit wel het geval was, had ik dit nog niet aan de neus van buitenstaanders gehangen.
- NELE- (Glimlachend) Ik heb het begrepen.
- VIVIANE- Op wandel?
- NELE- (Erg vriendelijk) Ik passeerde hier dicht in de buurt. Ik dacht, misschien is dit wel het geschikte moment, om

even met mijnheer en mevrouw Paesmans te gaan praten.
Ik stoor toch niet?

NOEL- Druk is het hier meestal. Toch ben jij hier altijd welkom.

NELE- (Ietwat pretentiefus) Jullie weten, dat ik voorzitter ben van de gemeentelijke culturele raad?

NOEL- Dit is ons inderdaad bekend.

NELE- Eén keer per jaar geven wij een feest voor de bestuursleden van al onze aangesloten verenigingen.

VIVIANE- (Lichtjes gecharmeerd) Jij bedoelt een "culinair" cultureel feest?

NELE- (Geamuseerd) Zo mag je het noemen. Het is weer bijna zover. Dit jaar willen wij er eens een "echt" feest van maken.

NOEL- (Gecharmeerd) En daarom denken jullie aan restaurant "Saint-Germain"?

NELE- Inderdaad.

NOEL- (Enthousiast) Dit is heel verstandig van jullie!

VIVIANE- Met hoeveel zijn jullie? Met dit terras erbij hebben wij hier maar plaats voor een tachtigtal gasten.

NELE- Dat feest gaat hier niet door, maar wel in het gemeentelijk ontmoetingscentrum.

VIVIANE- Wat hebben wij hier dan mee te maken?

NELE- Wij willen eens graag uitpakken met het personeel van restaurant "Saint-Germain"!

NOEL- (Nogal ironisch) En zelf moeten wij hier dan sluiten die dag?

NELE- Ons feest gaat altijd door op een zondag.

NOEL- Onze meest drukke dag!

NELE- Wij kunnen niet anders, en 't is maar voor één keer!

NOEL- (Nogal ironisch) Met welk materiaal moet er daar dan worden gekookt?

NELE- Met dat van het gemeentelijk ontmoetingscentrum.

NOEL- (Nogal ironisch) En jij denkt, dat er hiermee degelijk werk kan worden verricht?

NELE- Desnoods brengen jullie je eigen kookmateriaal mee.

- VIVIANE- (Nogal ironisch) En waarschijnlijk ook nog onze eigen eetserviezen en bestekken?
- NELE- Dit moet niet per se, maar het mag.
- NOEL- (Nogal ironisch) Dit wordt dan een hele verhuis?
- VIVIANE- (Nogal ironisch) Wat dachten jullie de gasten daar aan te bieden?
- NELE- Aan eten? Voor iedereen hetzelfde natuurlijk!
- VIVIANE- (Ironisch) Toch?
- NOEL- Hoeveel volk verwachten jullie daar?
- NELE- Andere jaren schommelt dit rond 120. Maar met de inbreng van restaurant "Saint-Germain" hopen wij dit jaar dit aantal ruim te overschrijden.
- NOEL- (Nogal sarcastisch) Dit wordt dan bijna een volksfeest?
- VIVIANE- Voorzien jullie een uitgebreid menu?
- NELE- Wij dachten aan een aperitief, een tomatenroomsoep met balletjes, een varkenshaasje met mosterdsaus en een chocoladepudding.
- NOEL- (Wordt nu echt ironisch) Liefst niet te duur?
- NELE- Voor de aankoop van de eetwaren zorgen wij zelf!
- NOEL- (Geaffronteerd) Wat is dan nog de inbreng van restaurant "Saint-Germain"?
- VIVIANE- (Nu ook sarcastisch) Enkel het werk?
- NELE- (Blijkbaar gemeend) Voor jullie is dit toch een mooie reclame!
- NOEL- (Nogal ironisch) Dit moet jij mij eens uitleggen!
- NELE- (Gewichtig) Wij kondigen dit aan als een diner van restaurant "Saint-Germain"!
- NOEL- (Nogal ironisch) Jullie willen dus enkel onze naam?
- VIVIANE- (Ironisch) En ons personeel!
- NELE- Wij dachten, dat jullie dit erg op prijs zouden stellen.
- NOEL- Mevrouw, ik weet niet, waar jullie van plan zijn jullie eetwaren te kopen. Maar stel eens, dat de kwaliteit niet meevalt. Wie wordt er dan de dupe van heel deze historie?
- NELE- (Gewichtig) Wij bestellen uiteraard degelijke waren!

- NOEL- Hoe weten jullie dit zo zeker?
- NELE- Wij kennen toch ook iets van eetwaren.
- VIVIANE- (Wat sarcastisch) Jullie verwachten misschien, dat wij allemaal gratis komen werken?
- NELE- (Wat verbouwereerd, durft nu niet meer eerlijk te zijn) Alleszins aan een schappelijke prijs.
- VIVIANE- (Ironisch) Wij gaan elders "bijna" gratis werken! En ons eigen, trouw cliënteel hier sturen wij door?
- NELE- (Gewichtig) 't Is voor de gemeente!
- VIVIANE- Jij denkt toch niet, dat wij hiermee ook maar één nieuwe klant winnen?
- NELE- (Gemeend) Hiervan ben ik zeker!
- VIVIANE- (Resoluut) Geen enkele, mevrouw!
- NELE- Toch zouden wij het ten zeerste appreciëren, indien jullie ons een dienst wilden bewijzen. (Ietwat stout) Tenslotte leven jullie van de gemeenschap hier!
- NOEL- (Wat op de tenen getrapt) Als wij het van de gemeente moesten hebben, hadden wij onze zaak al lang moeten sluiten, mevrouw! In al die jaren heeft zij ons nog geen enkele keer gekend!
- NELE- Deze keer toch!
- NOEL- (Erg ironisch) Voor een "gratis" diner!
- NELE- (Wat ontgoocheld) Wij waren er vast van overtuigd, dat wij jullie hiermee een plezier zouden doen.
- NOEL- Wij zijn niet rancuneus, mevrouw. Zelfs al laten jullie ons nooit iets verdienen, toch willen mijn vrouw en ik jullie voorstel voorleggen aan ons voltallig personeel. Maar "zij" beslissen, of wij er al dan niet op ingaan.
- VIVIANE- (Resoluut) En als zij erop ingaan, stellen "wij" het menu op! Een menu restaurant "Saint-Germain" waardig!
- NELE- (Verontwaardigd) Ah neen!
- NOEL- (Begint nu van zich af te bijten) Als mijn vrouw ermee akkoord is, krijgen jullie heel dat feest gratis, mevrouw!
- NELE- (Enthousiast) Jullie betalen ook het eten?
- NOEL- In geval ons personeel akkoord gaat, om gratis te werken? Ja, mevrouw! Jullie hoeven aan jullie feestvierders dan geen euro te vragen!

NELE- (Protesterend) Ah neen! Dit kan niet!

VIVIANE- (Nogal ironisch) Jullie vinden onze "geste" overdreven?

NELE- Dat niet! Maar onze gemeentelijke culturele raad richt dit feest juist in, om er een mooie euro aan over te houden! Hoe kan dit, als wij onze gasten niets mogen vragen?

NOEL- (Houdt zich nu niet meer in, erg ironisch) Wij mogen al het werk gratis doen, wij mogen het eten betalen, maar jullie gasten mogen dit niet weten? Zij moeten de indruk krijgen, dat zij voor ons ruim betalen?

NELE- Zij hoeven toch niet te weten, naar "wie" het geld gaat!

NOEL- (Resoluut) Er wordt aan niemand ook maar één euro gevraagd, of het feest gaat niet door!

NELE- (Alles behalve gelukkig) Ik weet niet, of ons bestuur hiermee akkoord kan gaan. (Ongelukkig) Helemaal geen inkomsten? Waarmee moeten wij dan onze kas spijzen?

VIVIANE- (Erg ironisch) Hiervoor kunnen jullie achteraf misschien eens rondgaan met een pet!

NELE- (Weinig enthousiast) Ik zal het eens voorleggen aan ons voltallig bestuur.

VIVIANE- (Wat ironisch) Wacht hiermee toch maar, tot wij eerst een hebben gesproken met ons personeel.

(Het klokje van de ingangspoort klepelt.)

VIVIANE- (Niet boos) Nog volk, dat onze openingsuren niet kent!

NOEL- (Ietwat ironisch) Of ze niet respecteert!

(Bram en Dina Vercruysse verschijnen.)

BRAM- Goedendag! (Hautain) Wij storen toch niet?

NOEL- Iedereen is hier altijd welkom.

DINA- (Zeurderig van pretentie) Wij komen jullie niet voor de voeten lopen.

BRAM- Wij laten jullie met rust.

VIVIANE- (Lichtjes ironisch) Dan komen jullie niet, om ons iets te laten verdienen?

DINA- (Zeurderig van pretentie) Dit doen wij bij andere gelegenheden al genoeg.

BRAM- Wij willen eens graag kasteel "Saint-Germain" bezichtigen.

VIVIANE- (Wat verrast) Nu?

NOEL- (Vriendelijk) Jullie wandelen eens graag rond in ons park?

BRAM- En hier binnen.

NOEL- (Wat verrast) In het restaurant?

BRAM- In het hele kasteel.

VIVIANE- (Wat verontwaardigd) Dit gaat niet!

NOEL- (Resoluut) Zeker niet in de keuken! Behalve ons personeel laten wij daar nooit iemand toe!

DINA- (Zeurderig van pretentie) Gebeuren daar dingen, die niet mogen worden gezien?

NOEL- (Geraakt, maar beleefd) Waar andermans eten wordt klaargemaakt, proberen wij zo hygiënisch mogelijk te zijn, mevrouw.

DINA- (Zeurderig van pretentie) Wij komen nergens aan.

NOEL- (Kordaat en ietwat ironisch) Die kans gaan wij jullie ook niet geven, mevrouw.

VIVIANE- (Resoluut) In onze privé-vertrekken boven houden wij ook iedereen buiten!

BRAM- (Wil zich interessant maken) Ook om hygiënische redenen?

VIVIANE- (Wat geraakt) Hier heeft niemand iets te stellen, mijnheer.

DINA- (Zeurderig van pretentie) Jullie hoeven je niet te generen, bij ons thuis ligt daar ook overal gedragen ondergoed rond te slingeren.

VIVIANE- (Geraakt) Hier niet, mevrouw.

NOEL- In de achterbouw logeren onze personeelsleden. Ook hier kunnen wij niemand toelaten.

DINA- (Zeurderig van pretentie) Blijkbaar hebben jullie niet veel vertrouwen in ons.

NOEL- Dit is enkel een kwestie van principes, mevrouw. Ook ons personeel heeft recht op privacy.

DINA- (Zeurderig van pretentie) Blijkbaar zijn wij hier niet erg welkom, Bram.

VIVIANE- Toch wel, mevrouw. Maar ook aan hoffelijkheid zijn er grenzen.

- BRAM- Waar kunnen wij dan wel een kijkje gaan nemen?
- NOEL- Alleszins aan de buitenkant. En voorts in de vertrekken, die momenteel niet in gebruik zijn.
- BRAM- Zoals?
- NOEL- De schuur, de paardenstal, en eventueel het tuinhuis.
- BRAM- (Aanstellerig) Mijn vrouw en ik zijn trouwe kasteelbezoekers.
- DINA- (Zeurderig van pretentie) Maar ontvangen worden zoals hier, dit is ons nooit eerder overkomen, niet waar Bram?
- VIVIANE- (Wat ironisch) Dan hebben jullie waarschijnlijk nog niet veel kastelen aangedaan, mevrouw.
- BRAM- Toch wel!
- DINA- (Zeurderig van pretentie) Onlangs nog waren wij in de Schotse Uplands.
- BRAM- (Aanstellerig) En vorig jaar in de Rhônevallei!
- DINA- (Pretentieus) Ook de Loirestreek hebben wij al vaker aangedaan.
- BRAM- (Aanstellerig) En de streken rond de Rijn en de Moezel!
- NOEL- (Wat ironisch) Dan vrees ik, dat het jullie hier nu wat gaat tegenvallen.
- BRAM- (Aanstellerig) Wij zijn geen criticasters, wij bekijken alles altijd met een positief oog.
- DINA- (Zeurderig van pretentie) Zo zijn wij altijd, niet waar Bram?
- VIVIANE- (Probeert de twee buiten te houden) Om jullie hier een rondleiding te geven, hebben wij nu helaas geen tijd!
- BRAM- Wij vinden hier zelf wel onze weg.
- VIVIANE- (Resoluut) Sorry, mijnheer Vercruysse!
- DINA- (Zeurderig van pretentie) Als trouwe klanten van jullie restaurant hadden wij gerekend op wat meer hoffelijkheid van jullie kant.
- BRAM- (Hautain) Wij verwachtten van jullie een kleine tegenprestatie.
- NOEL- Jullie kunnen hier in het park rondwandelen, zoveel jullie maar willen!

BRAM- En binnen?

VIVIANE- (Kordaat) Niet zonder begeleiding!

BRAM- Zorg dan voor begeleiding!

VIVIANE- Op dit ogenblik kan dit onmogelijk!

DINA- (Zeurderig van pretentie) Met iemand van jullie personeel zijn wij desnoods tevreden.

VIVIANE- (Kordaat, maar niet agressief) Leidt jullie personeel bij jullie thuis ook bezoekers rond door heel het huis?

DINA- (Zeurderig van pretentie) Wij wonen niet op een kasteel.

VIVIANE- (Gemeend) Die villa van jullie is toch niet veel minder!

NOEL- (Tot Viviane, duidelijk met tegenzin) Anders moet onze Goele maar even meegaan.

VIVIANE- (Verontwaardigd) Noël!

NOEL- Wij leggen haar duidelijk uit, waar zij al dan niet mag komen.

VIVIANE- (Duidelijk niet akkoord) Trek je plan!

(Noël begeeft zich tot vlak bij het restaurant.)

NOEL- (Roept) Goele?

DINA- (Erg aanstellerig) Het is toch normaal, dat wij na al onze buitenlandse reizen ook eens onze eigen kastelen willen aandoen.

VIVIANE- (Erg humeurig) Jullie hadden vooraf een afspraak kunnen maken!

BRAM- Wij zijn hier nu.

(Goele verschijnt.)

NOEL- Mijnheer en mevrouw Vercruysse willen ons kasteel bezichtigen. Leid jij hen even rond hier binnen.

VIVIANE- (Kordaat) Enkel in de niet bewoonde vertrekken! Niet in onze slaapkamers en woonkamers, en ook niet in die van ons personeel!

NOEL- (Kordaat) En zeker niet in de keuken!

GOELE- (Gewone vaststelling) Schiet er dan nog iets over?

DINA- (Zeurderig van pretentie) Ik vrees, dat wij straks van

een kale reis gaan thuiskomen, Bram.

GOELE- Volgen jullie mij maar.

BRAM- (Een tikkeltje uitdagend) Tot straks!

DINA- (Wil zich interessant maken) Wij komen nergens aan!
(Goele, Bram en Dina vertrekken.)

NOEL- (Erg ironisch) Een kale madam die van een kale reis gaat thuiskomen! Dit is toch normaal!

NELE- (Lichtjes geamuseerd) Wie het breed heeft, laat het breed hangen!

VIVIANE- (Humeurig) Ja, en als commercant ben je bijna verplicht, voortdurend van iedereen alles te verdragen!
(Het klokje van de ingangspoort klepelt.)

VIVIANE- Veel tijd om ons werk te doen, gunnen ze ons niet vandaag!
(Tanja Nobels verschijnt.)

NELE- (Blijkbaar enthousiast) Onze steractrice!

NOEL- Het restaurant is nog niet open.

TANJA- Ik weet het.

VIVIANE- (Licht ironisch) Maar jij trekt je er niet veel van aan?

TANJA- Ik heb hier een afspraak.

NELE- (Speelt geamuseerd mee) Met wie is het deze keer?

TANJA- (Lichtjes aanstellerig) Met Stany Crets.

NELE- (Blijkbaar verrast) De bekende acteur en regisseur?

TANJA- Inderdaad.

NOEL- Ik moet dringend verder werken aan mijn reservaties!

VIVIANE- Ik ben hier toch in de buurt, ik houd hier wel een oogje in het zeil.
(Noël vertrekt.)

NELE- Kunnen wij iets drinken?

VIVIANE- (Lichtjes sarcastisch) Ik moet dit toch niet bijschrijven op dat gratis diner voor de culturele raad?

- NELE- (Glimlachend) Neen, neen! Voor mij een Chablis premier cru!
- TANJA- Voor mij een spa bruis.
- NELE- (Lichtjes geamuseerd) Jij wil nuchter blijven voor Stany?
- (Viviane verdwijnt in het restaurant.)
- NELE- (Speelt het spel geamuseerd mee) Wanneer mogen wij hem hier verwachten?
- TANJA- Stany kan hier ieder ogenblik arriveren. Bij de ingangspoort heb ik al een tijdje op hem staan wachten.
- NELE- (Vriendelijk) Staat er iets op til?
- TANJA- Stany regisseert binnenkort opnieuw een musical "Me and my Girl" van Noël Gay: Hij is nog op zoek naar een actrice voor een van de hoofdrollen.
- NELE- (Vriendelijk) En nu heeft hij aan jou gedacht?
- TANJA- Ja. Stany heeft mij al meerdere keren gevraagd, maar ik was nooit vrij. Nu eigenlijk ook niet, maar ik kan hem niet "blijven" ontgoochelen.
- NELE- (Vriendelijk) Jullie kennen mekaar goed?
- TANJA- Uiteraard!
- NELE- (Vriendelijk) Is Stany in werkelijkheid ook zo sympathiek als hij overkomt?
- TANJA- Stany is echt een toffe gast, om mee te werken!
- NELE- (Vriendelijk) Jij moet mij eens aan hem voorstellen.
- TANJA- Als hij tijd heeft!
- NELE- (Vriendelijk) Het moet plezierig zijn, om met al die grote namen om te gaan.
- TANJA- (Duidelijk gevleid) Je went eraan.
- NELE- (Blijkbaar erg geïnteresseerd) Heb jij Matthias Schoenaerts nog ontmoet?
- TANJA- De laatste tijd niet meer, wij hebben het allebei zo ontzettend druk. Uiteraard hebben wij nog geregeld telefonisch contact, maar wij zijn praktisch nooit op hetzelfde moment vrij.
- NELE- Jij bent hem niet gevolgd naar Hollywood?
- TANJA- Voorlopig heb ik hier meer dan mijn handen vol!

- NELE- (Vriendelijk) Jij bent liever sant in eigen land?
(Viviane brengt de dranken.)
- VIVIANE- Alsjeblieft!
- NELE- Ik reken meteen af.
(Het klokje van de ingangspoort klepelt. Meteen verschijnt een nógal opgewonden Frank.)
- FRANK- (Opgewonden) Goedendag, samen! Kan ik Noël even spreken? Hij is er toch?
- VIVIANE- (Geamuseerd) Hij is zelfs volop aan het werk!
- FRANK- 't Is dringend!
- VIVIANE- (Geamuseerd) Ons kasteel staat toch niet in brand?
- FRANK- (Opgewonden) Hier lijkt het wel op!
- VIVIANE- (Lichtjes geamuseerd) Jij maakt mij nieuwsgierig!
(Viviane verdwijnt in het restaurant.)
- NELE- (Geamuseerd) Dit gebouw moet toch nog niet worden ont-ruimd?
- FRANK- "Nog" niet!
- NELE- (Geamuseerd) Tanja en ik krijgen toch nog de kans, om wat van onze drankjes te genieten?
(Noël verschijnt.)
- NOEL- Burgemeester!
- FRANK- (Opgewonden) Wat hoor ik, Noël? Is dit kasteel verkocht?
- NOEL- (Ongelovig) Wie verkoopt er zo'n onzin?
- FRANK- (Opgewonden) Ik hoop, dat het onzin is! Maar ik betwijfel het!
- NOEL- Als dit zo was, zou "ik" het toch weten!
- FRANK- (Opgewonden) Dat dacht ik ook! Maar die het mij vertelde, was formeel! 't Was onze schepen van ruimtelijke ordening! Hij had het nieuws van een van zijn personeels-leden!
- NOEL- Onzin!
(Meteen neemt Noël zijn gsm.)

- FRANK- Wat ben jij van plan?
- NOEL- (Nogal ironisch) Wat dacht jij? Mijn huisbaas bellen natuurlijk!
- FRANK- Jij kent zijn nummer vanbuiten?
- NOEL- (Wat ironisch) Net zo goed als dat van mijn vrouw!
- FRANK- Tiens! (Wat geamuseerd) Zelfs het nummer van mijn privé-secretaresse kan ik niet onthouden.
- NELE- (Plagerig) Dat is zo, als je met meerdere vrouwen te doen hebt!
- (Noël staat nog altijd met zijn gsm aan het oor.)
- NOEL- Niets! Hoe kan dit?
- FRANK- Bel jij zijn gsm?
- NOEL- Zijn vastelijn.
- FRANK- Ofwel is hij niet thuis, ofwel...
- NOEL- (Zenuwachtig) Werk mij niet op de zenuwen!
- FRANK- (Aandringend) Jij moet reageren, voor het te laat is!
- NOEL- (Lastig) Hoe?
- FRANK- (Opgewonden) Blijf bellen!
- NOEL- (Opgewonden) Wat voor zin heeft dit? Als hij er was, had hij toch opgenomen!
- FRANK- (Opgewonden) Tenzij hij jou nu liever niet aan de lijn heeft!
- NOEL- (Opgewonden) Hoe kan hij weten, dat "ik" het ben?
- FRANK- Intimi bellen hem op zijn gsm!
- NOEL- Dit nummer ken ik niet!
- FRANK- (Opgewonden) Zie je wel!
- NOEL- (Opgewonden, maar vol ongeloof) Als dit kasteel te koop was, had hij mij dit toch verteld! Hij weet, dat ik erg ben geïnteresseerd!
- FRANK- (Betweterig) Misschien bood iemand anders hem een fantastische prijs! Een bedrag dat hij jou niet durft vragen!
- NOEL- (Ietwat ironisch) Iemand die dit kasteel niet eens heeft gezien?

- FRANK- Is er de laatste tijd misschien iemand hier geweest, die erg geïnteresseerd leek?
- NOEL- Neen!
- (Plots valt zijn frank.)
- NOEL- (Dreigend) 't Is niet waar!?
- (Meteen grijpt hij naar zijn gsm.)
- NOEL- (In gsm, erg opgewonden) Goele, kom meteen terug naar hier! En vergeet vooral niet, die twee "toeristen" mee te brengen!
- (Viviane heeft blijkbaar iets gehoord. Nieuwsgierig komt zij uit het restaurant.)
- VIVIANE- Is er wat aan de hand?
- NOEL- (Erg opgewonden) Volgens de burgemeester heeft onze huisbaas ons een ferme pad in de korf gezet! Hij heeft dit kasteel achter onze rug verkocht!
- VIVIANE- (Ongelovig) Wie beweert er zoiets?
- FRANK- Ik vernam het uit welingelichte bron!
- NOEL- (Erg opgewonden) Die koper zou wel eens Bram Vercruysse kunnen heten!
- VIVIANE- (Scherp) Vandaar die plotse interesse voor dit gebouw?
- NOEL- (Erg opgewonden) Voilà!
- VIVIANE- Ik geloof dit niet!
- NOEL- (Opgewonden) Vercruysse koopt de laatste jaren hier in onze gemeente zowat alles op!
- FRANK- (Gespannen) De oude school, het oude gemeentehuis, de leegstaande meubelfabriek, de failliete garage,...
- NOEL- (Opgewonden invallend) En telkens om het af te breken, en er een nieuw complex neef te zetten met winkels en appartementen!
- VIVIANE- (Ongelovig) Dit kan hier toch niet! Dit is hier natuurgebied!
- NOEL- (Opgewonden) Voor iemand met geld kan alles!
- VIVIANE- (Ongelovig) Toch hier niet!
- NOEL- (Erg strijdvaardig) Wij gaan meteen weten, hoe de vork aan de steel zit!

(Goele keert terug met Bram en Dina.)

BRAM- Wat is er aan de hand?

NOEL- (Ironisch en agressief) Dit vragen wij ons ook juist af!

BRAM- Waarom moeten wij zo plots op onze stappen terugkeren? Zit jij hier voor iets tussen, burgemeester?

FRANK- (Alles behalve op zijn gemak) Ik niet!

NOEL- (Erg strijdlustig) Mijnheer de burgemeester heeft vernomen, dat dit kasteel zomaar achter onze rug aan iemand anders is verkocht!

BRAM- (Blijkbaar onschuldig) Aan wie?

NOEL- (Strijdlustig) Dit vragen wij ons ook af!

DINA- (Pretenieus) In ieder geval niet aan ons, niet waar Bram?

BRAM- (Hautain) Wij weten van niets.

DINA- (Pretentieus) Bram doet alles wat maar mogelijk is, om van deze gemeente nog "iets" te maken! Alle oude bucht kuist hij op, om er iets moois en moderns neef te zetten. En als dank hiervoor krijgen wij nu dit!

NOEL- (Erg opgewonden) Vindt hij dit kasteel ook bucht, die moet worden opgekuist?

DINA- (Opgewonden) Zeggen wij dit?

BRAM- (Hautain) Blijkbaar zijn mensen zoals wij hier niet meer welkom! Wij trekken hieruit wel onze conclusies! Kom, Dina!

DINA- (Pretentieus) Dankbaarheid is blijkbaar niet van deze wereld!

(Bram en Dina maken aanstalten om te vertrekken. Toine de hovenier verschijnt.)

TOINE- Iemand heeft zijn wagen geparkeerd vlak voor de ingang van onze moestuin. Ik kan niet door met mijn kruiwagen. Een jaguar kabriolet met nummerplaat 1 - BAH - 251.

(Duidelijk op hun tenen getrapt, verlaten Bram en Dina het terras.)

TOINE- (Geamuseerd, terwijl Bram hem passeert) Ah! Mijnheer is de schuldige!

(Vrolijk stapt Toine achter het tweetal aan.)

- GOELE- (Wat onzeker) En als deze berichten vals zijn? Als Vercruysse dit kasteel nu eens niet heeft gekocht?
- NOEL- (Opgewonden) Wie anders heeft hiervoor het nodige kapitaal?
- NELE- (Geamuseerd) Ik denk niet, dat Stany Crets nog gaat komen, Tanja.
- TANJA- (Wat onwennig) Dan komt hij vanavond bij mij thuis, hij heeft mijn adres altijd op zak.

DERDE TAFEREEL

(Noël, Viviane, Goele en Ruben ruimen het terras op. Zij pakken het eetgerei in, en zetten stoelen en tafels aan de kant.)

NOEL- (Wat opgewonden) Dit is het ergste, wat mij kon overkomen!

RUBEN- (Komisch troostend) Er zijn nog ergere dingen in het leven, chef.

NOEL- (Erg ironisch) Doodgaan?

RUBEN- (Wat geamuseerd) Onder andere.

NOEL- (Wat opgewonden) Misschien komt dit er nog wel van!

RUBEN- (Plagerig) Doe ons dit niet aan, chef! Dan moeten wij bijeenleggen voor een bloemetje, en ik heb mijn pree voor deze maand nog niet getrokken.

NOEL- (Wat opgewonden) Het had allemaal zo mooi kunnen zijn!

VIVIANE- (Rustig) Zwijg daar maar over.

NOEL- (Opgewonden) Waarom? Altijd heb ik ervan gedroomd, eigenaar te worden van dit kasteeltje.

VIVIANE- Wie weet, hoeveel de eigenaar ervoor heeft gevraagd! Misschien hadden wij zo'n som nooit kunnen bijeenkrijgen.

NOEL- (Wat koppig) Dan hadden wij ten minste nog een doel in ons leven! Zelfs dat hebben zij ons nu voorgoed afgepakt!

GOELE- Binnenkort beginnen wij een nieuwe zaak, pa.

NOEL- (Nogal ironisch) Een nieuwe zaak? Ik durf het aan niemand vertellen!

RUBEN- Komt die nieuwe eigenaar hier meteen zijn intrek nemen?

NOEL- (Wat opgewonden) Wat zou het! Hij blijft in Brussel wonen!

VIVIANE- Naar het schijnt gebruikt hij dit kasteeltje enkel als buitenverblijf!

NOEL- (Opgewonden) Wat kan zo'n kale Brusselaar hier komen doen? In zo'n boerengat! Ik durf wedden, dat hij geen bakkes Vlaams verstaat!

GOELE- (Lichtjes geamuseerd) Dat is ook niet nodig, pa. Op

dit afgelegen domein gaat hij haast nooit iemand tegenkomen.

NOEL- (Wat ironisch) Hij zal hier toch af en toe eens naar de winkel moeten gaan!

GOELE- Waarvoor?

NOEL- (Ironisch) Zelfs Brusselaars krijgen honger!

RUBEN- (Geamuseerd) Misschien komt hij dan wel eten in onze nieuwe zaak!

NOEL- (Opgewonden) Ik gooi hem met klikken en klakken aan de deur!

GOELE- (Lichtjes geamuseerd) Jij kan hem beter dik doen betalen, pa. Misschien heb jij dan binnenkort kapitaal genoeg, om hem dit kasteeltje af te kopen.

RUBEN- Hoe wist die Brusselaar, dat er hier een kasteeltje te koop stond?

VIVIANE- De vorige eigenaar was ook een Brusselaar. Wellicht kennen zij mekaar.

GOELE- Misschien is die nieuwe eigenaar hier ooit toevallig gepasseerd!

RUBEN- Misschien is hij hier ooit komen eten! (Geamuseerd) Hadden wij dit toen geweten, chef, dan hadden wij iets in zijn eten kunnen doen!

NOEL- (Opgewonden) Hiervoor is het nog niet te laat!

VIVIANE- (Wat troostend) Binnenkort openen wij ons nieuw restaurant "Hoeve Saint-Germain"!

NOEL- (Opgewonden) Durf jij dit aan iemand vertellen?

GOELE- Wij zijn die hoeve toch volop aan het renoveren.

NOEL- (Koppig) Een hoeve is een woning van een boer! Zijn wij boeren?

RUBEN- Een kasteel is de woning van een edelman! (Geamuseerd) En dit ben jij toch ook niet, hè chef?

NOEL- (Lastig) Lach mij maar uit!

RUBEN- (Geamuseerd) Hier serveerden wij "edel"hert. Ginds op de boer wordt het oeuf à la coque!

NOEL- Hier woonden wij mooi afgelegen, maar ginds...

VIVIANE- Zo druk is het daar ook niet!

- GOELE- 't Is er landbouwzone. Wij mogen nog van geluk spreken, dat wij daar een restaurant mogen openen.
- NOEL- (Koppig) Voortdurend passeren er auto's!
- RUBEN- Dat moet! (Geamuseerd) Anders kan er niemand binnenkomen!
- NOEL- (Koppig) Het is er alles behalve rustig!
- GOELE- Er hangt daar toch een gezonde buitenlucht.
- NOEL- (Ironisch) Als de boeren daar volop beer aan het lozen zijn zeker?
- GOELE- Zo vaak gebeurt dit niet!
- RUBEN- Tegenwoordig bestaat er een mestactieplan! (Geamuseerd) Het stinkt er nu met mate... en enkel op geregelde tijdstippen!
- VIVIANE- Hoe vaker ik ginds kom, hoe beter het mij daar begint aan te staan.
- NOEL- (Opgewonden) Dadelijk ga jij nog beweren, dat jij hier met plezier vertrekt! "Kasteel Saint-Germain", dat had iets! Maar "Hoeve Saint-Germain"?!
- VIVIANE- (Plots) Als wij er eens een echte hoeve van maakten?
- NOEL- (Erg ironisch) Met koeien en varkens?
- RUBEN- (Geamuseerd) Een ezel hebben wij al!
- VIVIANE- (Geamuseerd) Ja, een koppige!
- (Geamuseerd bezien de anderen Noël.)
- VIVIANE- Wat kippen, eenden en ganzen zouden daar toch niet misstaan.
- GOELE- (Enthousiast) En een pauw met een prachtige staart!
- VIVIANE- Voilà!
- NOEL- (Nogal ironisch) Jullie denken, dat pluimvee niet schijt? Ik zie onze klanten ginds al binnenkomen met die vuiligheid aan hun schoenen!
- VIVIANE- Dat gevogelte hoeft toch niet in de weg te lopen. Er bestaat nog zo iets als kippengaas.
- NOEL- (Koppig) Naar onze Michelinster kunnen wij voortaan fluiten!
- RUBEN- Waarom? Onze keuken blijft toch hetzelfde.

- NOEL- (Koppig) Welke inspecteur van Michelin wil er gaan eten op een boerderij?
- GOELE- Daarvan zou je verschieten!
- NOEL- (Koppig) Geen enkele! (Nogal verbitterd) Ik had een "droom". Die ligt nu voorgoed aan scherven!
- RUBEN- Jij zal zien, dat wij ginds ook lukken, chef!
- GOELE- Het hangt enkel van onszelf af!
- VIVIANE- De jeugd gelooft erin!
- GOELE- (Geamuseerd, op Noël duidend) Nu die op leeftijd nog proberen te overtuigen!
- (Het klokje van de ingangspoort klepelt.)
- RUBEN- (Zonder opkijken) Iemand die nog niet op de hoogte is van onze verhuis!
- NOEL- (Nogal ironisch) Zijn er zo nog?
- (Nele Blindeman verschijnt.)
- VIVIANE- Kom jij ons helpen bij het inpakken?
- NELE- (Geamuseerd) Ik "zie" liever werken!
- VIVIANE- Jij weet toch, dat wij hier definitief gesloten zijn?
- NELE- (Wat onwennig) Ja, ja!
- NOEL- (Ietwat sarcastisch) Jij komt toch geen nieuw feest regelen?
- NELE- Neen, neen. Dit soort feesten organiseren wij maar om het jaar.
- RUBEN- (Vriendelijk) Jullie gasten waren tevreden over ons?
- NELE- Ja, ja.
- RUBEN- (Geamuseerd) Vooral over de prijs?
- NELE- (Lichtjes geamuseerd) Hierover heb ik geen enkele klacht gehoord.
- NOEL- (Nogal sarcastisch) Dan mogen wij dit in de toekomst nog doen?
- NELE- Als het weer zover is, zien wij wel.
- NOEL- (Wat sarcastisch) In plaats van een "kasteel"festijn wordt het dan een "boeren"kermis!

VIVIANE- Wat brengt jou naar hier? Want als er niets aan de hand was, zagen wij jou hier nu niet.

NELE- (Nogal onwennig) Eigenlijk is het maar een kleinigheid. ... Van het gemeentelijk ontmoetingscentrum ontvingen wij een bijkomende rekening.

VIVIANE- Een "bijkomende"?

NELE- Ja. De huur van de zaal hadden wij al vooraf betaald. Maar naar het schijnt, ontbraken er na het feest zes platte borden.

NOEL- (Voelt de bui al hangen) Wie heeft die meegenomen?

NELE- Dit weet ik niet. Nu jullie aan het verhuizen zijn, kom ik even vragen of jullie ze niet toevallig hebben teruggevonden.

— NOEL- (Scherp) Wij?

NELE- (Onwennig) Ze konden "toevallig" tussen jullie keukengerei zijn geraakt.

VIVIANE- (Wat opgewonden) Mevrouw Blindeman, al ons eetgerei draagt het schildje van "Kasteel Saint-Germain"! Als daar vreemd eetgerei was tussen geraakt, hadden wij dit meteen gemerkt bij de afwas!

NELE- Misschien waren jullie die dag wat gehaast.

NOEL- (Op de tenen getrapt) Eerder afgemat van het vele werk!

VIVIANE- Iemand anders kan die borden evengoed hebben meegenomen!

NELE- Dit zou mij verwonderen. Niemand anders had die dag eetgerei bij.

— RUBEN- (Geamuseerd) Misschien hadden sommigen na het eten nog wat overschot. En vonden zij het zonde, dit te moeten achterlaten.

VIVIANE- (Wat ironisch) Dan kwamen die borden van het ontmoetingscentrum goed van pas!

RUBEN- Misschien namen zij het overschot mee voor hun hond of kat! (Geamuseerd) Die konden zij moeilijk laten eten uit een bord met daarop het schild van "Kasteel Saint-Germain"!

NOEL- (Gespannen) Hoeveel vraagt de gemeente jullie voor die zes platte borden?

NELE- (Zwakjes) Niet zoveel

NOEL- Laat zien!

NELE- (Minimaliserend) Wij willen hier absoluut geen zaak van maken.

(Toch neemt Noël de brief van de gemeente over. Hij be-
ziet hem even, en gaat dan meteen in zijn portefeuille.)

NELE- (Nogal gegeneerd) Dit hoeft niet.

(Noël duwt haar de brief met het geld in de hand.)

NOEL- Hier, mevrouw Blindeman! Dit kan er bij ons ook nog van-
af! Vergeleken bij die 186 gratis maaltijden, is dit
maar een peulschil!

NELE- (Erg gegeneerd) Dit was niet mijn bedoeling.

NOEL- Wij willen niet te horen krijgen, dat wij jullie "stie-
kem" op kosten hebben gejaagd!

NELE- Dit deden jullie niet.

NOEL- (Koppig) Ik wil niet, dat er hierover enige twijfel
blijft hangen!

VIVIANE- (Geraakt) Eerder dan die rekening hadden wij van jul-
lie een bedankje verwacht!

NELE- (Erg onwennig) Als wij dit zijn vergeten, kwam dit
door de drukte die dag.

VIVIANE- (Scherp) Een van de daarop volgende dagen had dit dank-
woordje ons evenveel plezier gedaan!

NOEL- (Gemeend) Ik hoop, dat jij ons nu laat verder doen,
mevrouw. Wij hebben nog heel wat werk voor de boeg!

NELE- (Erg gegeneerd) Excuseer. (Op het geld duidend) Jul-
lie hadden dit echt niet moeten doen.

(Erg onwennig verlaat Nele het terras.)

GOELE- Hebben wij haar niet te zwaar aangepakt?

NOEL- (Gemeend) Ik weet niet, hoe jij je voelt! Maar ik ben
ferm op mijn ziel getrapt!

(Toine verschijnt.)

TOINE- De pachysandra's, de prunussen en de camelia's zijn alle-
maal klaar voor transport, chef. De acers, de kalmia's
en de clematissen moeten ook nog uit, maar dit is minder
werk. Ik zit nu met een probleem. Als ik al die planten
nu uitsteek en dan transporteer, heb ik ginds bij de hoe-
ve ineens een hoop planten staan. Het gaat een hele tijd
duren, voor die weer allemaal in de grond zitten. Sommi-
ge gaan intussen misschien uitdrogen en verdorren. Zou
ik niet beter datgene wat ik hier al heb uitgestoken,

ginds meteen gaan planten?

NOEL- "Jij" bent de hovenier, jij doet wat jij het best vindt!

TOINE- Voor jullie heb ik altijd de beste planten besteld. Het zou echt jammer zijn, als zij nu de verhuis niet overleefden.

NOEL- Jij zorgt ervoor, dat alles zo perfect mogelijk verloopt!

TOINE- Die prachtige hortensia's, wat doen wij daarmee?

NOEL- Is daar wat mee?

TOINE- Die stonden hier al, toen wij hier aankwamen.

RUBEN- (Geamuseerd en kordaat) Wij nemen alles mee, wat niet te heet of te zwaar is!

NOEL- (Kordaat) Wij laten alles hier, wat niet van ons is!

RUBEN- (Geamuseerd) Niemand weet dit, chef.

NOEL- (Kordaat) "Wij" weten dit!

TOINE- (Voorzichtig) Ginds zouden ze anders fantastisch staan rond de parking.

NOEL- (Erg kordaat) Ze blijven hier!

RUBEN- (Geamuseerd) En als Toine er dan hartzeer van krijgt, chef?

NOEL- (Koppig) Dan krijgt hij er maar hartzeer van!

RUBEN- (Geamuseerd) Als zijn hart het begeeft, zit jij zonder hovenier!

NOEL- (Kordaat) Ik wil niet, dat iemand ons ooit "iets" kan verwijten!

TOINE- Van hier tot aan de hoeve is een heel eind! Zelfs als ik de binnenwegels neem, is dit al gauw 5 kilometer. Als ik heel die verhuis met de kruiwagen moet doen, worden dit onnoemelijk veel ritten.

GOELE- Wij kunnen die planten gemakkelijk verhuizen met onze bestelwagen.

NOEL- (Verontwaardigd) De wagen waarmee wij onze eetwaren en maaltijden transporteren?

GOELE- Wij kunnen hem nadien weer proper maken.

NOEL- (Resoluut) Niets van! Wij zijn "Restaurant Saint-Germain"! Wij zorgen hier voor 100 procent hygiëne!

RUBEN- (Geamuseerd) Als Toine al die verplaatsingen moet doen

met de kruiwagen, zijn zijn voeten afgesleten tot aan zijn enkels!

NOEL- Wij vinden wel iemand anders met een bestelwagen!

VIVIANE- Wij vragen de gemeente! Wij hebben zoveel voor hen gedaan!

NOEL- (Koppig) Ik wil niet worden bestempeld als een profiteur! Wij betalen wel iemand!

TOINE- Van één zaak heb ik echt spijt, chef. Toen wij hier jaren geleden toekwamen, was heel de omgeving van het kasteeltje één zompige, verwilderde weide vol biezten. Zelfs met hoge botten aan kon je maar met moeite over het terrein stappen. Met een net van grachten heb ik al dat water opgevangen en afgevoerd naar de beek. Ongeveer een half jaar heb ik hieraan gegraven. Sindsdien is dit kasteeltje omgeven door een prachtig gazon. Dit alles moet ik nu achterlaten, en aan iemand anders overgeven. Zij profiteren voortaan van "mijn" werk.

RUBEN- (Geamuseerd) Graaf die grachten dan weer dicht!

TOINE- Nog eens een half jaar werk?

RUBEN- (Geamuseerd) Dichtgooien gaat veel vlotter dan uitgraven!

TOINE- (Geamuseerd) Intussen ben ik menig jaar ouder geworden. Van dat "vlotter" gaat er niet veel meer in huis komen!

GOELE- (Geamuseerd) En die grachten op je kruiwagen meenemen naar ginds, is ook niet gemakkelijk.

TOINE- (Lichtjes geamuseerd) Als ik nu eens die dichtstbijzijnde gracht verlengde tot hier vlak bij het kasteeltje? En ik liet hem afhellen naar hier?

NOEL- (Ruikt onraad) Wat dan?

TOINE- (Geamuseerd) Dan liep bij regenweer al het water naar hier... naar de kelders!

NOEL- (Streng) Waarvoor is dit goed?

TOINE- Toen wij hier jaren geleden toekwamen, liepen die kelders bij regenweer toch ook altijd onder water.

VIVIANE- Wie heeft er wat aan, als wij de toekomstige bewoners hier de duivel aandoen?

RUBEN- (Geamuseerd) Noël!

VIVIANE- Wat heeft hij hieraan?

RUBEN- (Geamuseerd) Een hoop binnenpret!

- NOEL- (Streng) Het is niet omdat anderen geen manieren tonen, dat wij er ook geen moeten hebben!
- TOINE- (Geamuseerd) Die laatste gracht had ik anders met plezier gegraven. (Ernstig) Jij zorgt dus voor het vervoer van die struiken, chef?
- NOEL- Dit komt in orde.
- (Het klokje van de ingangspoort klepelt. Burgemeester Frank Vermeiren verschijnt.)
- FRANK- (Enthousiast) Iedereen is hier druk in de weer!
- VIVIANE- Wij moeten wel!
- FRANK- Ik passeerde hier toevallig. Ik dacht: "Ik ga eens even kijken, hoever de familie Paesmans staat met haar verhuis."
- NOEL- (Wat ironisch) Wij weten nog altijd, wat te doen!
- FRANK- Ik merk, dat jullie hier heel wat heesters hebben uitgegraven.
- TOINE- "Ik" heb dit gedaan.
- NOEL- Toine heeft die hier destijds zelf geplant!
- VIVIANE- En wij hebben ze betaald!
- FRANK- Jullie zijn dus van plan, die mee te nemen naar de hoeve?
- TOINE- (Geamuseerd) Denk jij soms, dat ik die enkel voor mijn plezier heb uitgegraven?
- FRANK- Ik zorg er wel voor, dat die plantjes ginds geraken met een camion van de gemeente.
- VIVIANE- (Tot Noël) Hoor jij dit?
- NOEL- (Kordaat) Niets van!
- FRANK- Onze vrachtwagens passeren hier geregeld. Het is een kleine moeite. Wij doen dit voor iedereen. (Geamuseerd) Nog nooit heeft iemand dit geweigerd.
- NOEL- (Koppig) Dan zijn wij de eersten!
- FRANK- (Vriendelijk) Mijnheer Paesmans, probeer niet heiliger te zijn dan de paus.
- NOEL- (Koppig) Ik ben niet heilig! En de paus zeker niet!
- FRANK- Wij doen dit met alle plezier!

- NOEL- (Koppig) En wij willen het niet!
- FRANK- Jullie moeten het weten! In ieder geval vind ik het bijzonder jammer, dat "Restaurant Saint-Germain" hier weg moet.
- VIVIANE- (Nogal ironisch) Wij ook!
- FRANK- Ook voor onze gemeente is dit een spijtige zaak. "Kasteel Saint-Germain" was een begrip zelfs tot ver buiten onze provincie.
- NOEL- (Bitter) "Was" een begrip!
- FRANK- Vooral niet wanhopen, mijnheer Paesmans! Ik ben er stellig van overtuigd, dat "Hoeve Saint-Germain" dezelfde successen tegemoet gaat als "Kasteel Saint-Germain".
- NOEL- Onmogelijk!
- FRANK- Jawel! De mensen hier kennen jullie reputatie! Die gaat niet verloren door een simpele verhuis.
- VIVIANE- Laat ons hopen!
- FRANK- Ik vind het ook bijzonder jammer, dat dit kasteel wordt verbouwd. Het had zo'n ouderwetse gezelligheid.
- NOEL- (Plots erg geïnteresseerd) Wie zegt er, dat dit kasteel wordt verbouwd?
- FRANK- (Beseft plots, dat hij zijn mond heeft voorbij gepraat) Ik heb dit terloops vernomen.
- NOEL- (Aandringend) Van wie?
- FRANK- Naar het schijnt, zijn er op het gemeentehuis plannen binnengebracht door aannemer Vercruysse.
- NOEL- (Woedend) Hij?
- FRANK- Hij gaat het verbouwen in opdracht van die man uit Brussel.
- NOEL- (Erg opgewonden) Dus had ik toch gelijk, dat die "toerist" hier destijds rondliep met heimelijke bijbedoelingen?
- FRANK- (Nogal onwennig) Zeg nooit aan iemand, dat ik je dit heb verteld!
- NOEL- (Vol overtuiging) "Hij" heeft die Brusselaar een tip gegeven!
- FRANK- Onmogelijk is dit niet.
- NOEL- Ik was zo dom, mijn "droom" te verklappen! En hij heeft

hier stiekem van geprofiteerd! De schijnheilige!

VIVIANE- Zo vaak hebben wij hier in ons restaurant voor hem ons best gedaan! En als dank krijgen wij dit!

GOELE- Mensen als hij kennen enkel zichzelf!

TOINE- (Lichtjes geamuseerd) Zal ik die gracht dan toch maar doortrekken tot hier vlak bij de kelders, chef?

VIERDE TAFEREEL

(Het tuinterras van "Hoeve Saint- Germain". De meubelen en de restaurantattributen zijn nog hetzelfde. Enkel de entourage is veranderd van kasteel in hoeve. In plaats van het geklepel van de ingangspoort is er nu een nogal scherpe beltoon. Burgemeester Frank Vermeiren en Nele Blindeman verschijnen. Zij zijn in gesprek.)

FRANK- Eigenlijk verschilt "Hoeve Saint-Germain" niet zoveel van "Kasteel Saint-Germain".

NELE- Een hoeve en een kasteel liggen enorm ver uit elkaar. En zo rustig als ginds is het hier bijlange niet.

FRANK- (Lichtjes geamuseerd) Als ik aan zo'n smakelijk tarbot-filetje met grijze garnalen en fijne groentjes bezig ben, kijk ik naar mijn bord, niet naar de omgeving.

NELE- (Lichtjes geamuseerd) Ik hoor dan toch liever het vrolijke gezang van een merel, dan het eentonige lawaai van een zwaar geladen vrachtwagen.

(Viviane verschijnt.)

VIVIANE- Goedendag, allebei.

FRANK- (Enthousiast) Zoals afgesproken zijn wij hier met de foto's van de opening van "Hoeve Saint-Germain"! (Ongeduldig) Zijn ze gelukt, mevrouw Blindeman?

NELE- Alles op zijn tijd! Kan de chef zich ook even vrijmaken?

VIVIANE- Ik ga eens zien.

(Viviane verdwijnt in het restaurant.)

NELE- Dat vertrek uit het kasteeltje heeft Paesmans geen goed gedaan. Blijkbaar raakt hij er maar niet overheen.

FRANK- Dit betert wel.

NELE- Die Brusselse eigenaar had Paesmans ook de kans moeten geven, om het kasteeltje te kopen.

FRANK- Ongetwijfeld kende die man de financiële toestand van Paesmans. Hij heeft hem niet voor schut willen zetten.

NELE- De wereld wordt volledig gedomineerd door het geld.

FRANK- Ja. En zij die er genoeg hebben, lopen dun.

NELE- Erg dun!

- FRANK- (Geamuseerd) Zelf was ik ook liever wat beter bij kas.
- NELE- Jij hebt ten minste nog een vast inkomen. Maar ik als kunstenaars... !
- (Goele en Ruben komen uit het restaurant.)
- FRANK- (Enthousiast) De jeugd is er het eerst! Haal nu de foto's maar boven, mevrouw Blindeman!
- NELE- (Wat plagerig) Jij bent erg ongeduldig, burgemeester!
- FRANK- (Geamuseerd) Met jullie jeugdige uiterlijk hebben jullie geen van allen iets te vrezen. Maar ik, op mijn leeftijd!
- NELE- De chef komt toch ook?
- GOELE- Erg enthousiast leek pa mij niet.
- FRANK- (Enthousiast) Jullie moeten hem geregeld maar wat opmonteren.
- RUBEN- Dit proberen wij, maar dit is niet gemakkelijk!
- GOELE- Hij vindt hier nog altijd maar moeilijk zijn draai.
- (Nele haalt nu de foto's te voorschijn.)
- FRANK- (Enthousiast) Daar zijn ze ermee!
- (Nele verdeelt de foto's. Erg benieuwd beziet Frank de eerste foto.)
- FRANK- (Enthousiast) Hier zie! Ik sta er al op!
- NELE- (Wat plagerig) Jij staat op bijna elke foto. Precies of jij mij voortdurend achterna bent gelopen!
- RUBEN- (Plagerig) Dan zijn bijna alle foto's mislukt?
- FRANK- (Enthousiast) Deze in ieder geval niet! (Hij beziet de foto nu wat aandachtiger.) Tiens, nu dacht ik toch, dat ik schoner was.
- RUBEN- (Kijkt even mee met Frank. Plagerig) Die rond jou staan, maken wel veel goed.
- FRANK- Die kraaienpootjes van mijn neus naar mijn mond, heb ik die altijd?
- RUBEN- (Plagerig) Al jaren!
- FRANK- (Geamuseerd) Dan moet ik hieraan dringend iets laten doen! Jij staat er bijzonder mooi op, Goele! Een brede glimlach en hel fonkelende oogjes!

- GOELE- Je hebt dit, of je hebt het niet!
- FRANK- (Bestudeert de foto) Ik denk niet, dat ik het heb.
- RUBEN- (Plagerig) Foto's liegen nooit!
- FRANK- (Bezielt een andere foto. Nu erg enthousiast) Hier zie! Ik met Viviane! Hier zie ik er een stuk beter uit! Zie eens, hoe enthousiast ik hier ben!
- RUBEN- (Plagerig) Hoe zou dit komen?
- FRANK- (Enthousiast) Jij en je moeder hebben precies dezelfde mond, Goele! Dit valt mij nu pas op! (Plots wat ontgoocheld) Hier heb ik precies een snor!
- NELE- (Alsof zij zich beledigd voelt) Zeg eens! Mijn foto's niet afkeuren! Ik ben ook kunstfotografe!
- RUBEN- (Frank plagerig belonkend) Zelfs die kunnen je niet mooier maken, dan je bent!
- (Viviane komt uit het restaurant.)
- FRANK- (Enthousiast) Ik was juist aan het vertellen, dat jij er altijd zo mooi op staat, Viviane!
- NELE- Komt mijnheer niet?
- VIVIANE- (Wat ontgoocheld) Hij kan niet weg van zijn werk, beweert hij.
- FRANK- (Enthousiast) Hier zie! Ik tijdens mijn speech! (Geamuseerd) Op deze foto zie je duidelijk, dat ik het goed kan gezegd krijgen! En dan had ik mijn burgemeesters-sjerp nog niet aan! (Andere foto, erg enthousiast) Hier! Het ogenblik waarop ik Viviane proficiat wens!
- RUBEN- (Plagerig) Zo had ik er zo-even ook een! Heb jij mevrouw dan meer dan eens staan kussen?
- FRANK- (Geamuseerd) Nele heeft er meer dan één exemplaar van gemaakt! Omdat zij weet, dat deze goed verkoopt!
- NELE- Kan jij je man echt niet overtuigen, even langs te komen?
- VIVIANE- Hij wordt liever niet meer herinnerd aan de opening van deze hoeve. Hij vond ze alles behalve een succes.
- FRANK- Dat succes komt wel! Alles heeft zijn tijd nodig.
- VIVIANE- (Betwijfelt het) Ik hoop het!
- FRANK- (Geamuseerd) Als ik enkele van deze foto's uithang op het gemeentehuis, zijn de reserveringen hier niet meer bij te houden!

- GOELE- (Ietwat ironisch) Voorlopig zie ik onze computer nog niet tiltslaan.
- FRANK- (Enthousiast) In ieder geval trakteer ik nu al met een fles heerlijke champagne!
- VIVIANE- Zorg jij hiervoor, Goele? En dring intussen nog eens aan bij pa, dat hij toch even naar hier komt!
- (Goele verdwijnt in het restaurant.)
- FRANK- (Tot Viviane) Ik was blij, dat Vercruysse hier bij de opening niet aanwezig was. Stel je voor, dat hij oog in oog was komen te staan met je man.
- RUBEN- (Geamuseerd) Dan hadden wij wellicht meer dan één ambulance moeten bellen!
- NELE- De renovatie van het kasteeltje is al aan de gang. Het torentje is naar beneden gehaald.
- FRANK- Alle pannen zijn al verwijderd, en het hele dak is met stevige zeildoeken overspannen!
- VIVIANE- (Wat beschuldigend) Jij bent precies goed op de hoogte?
- FRANK- (Zich lichtjes geamuseerd verontschuldigend) Ik moet weten, wat er in mijn gemeente gebeurt, hè Viviane!
- VIVIANE- (Wat beschuldigend) Jij staat daar toch niet de hele tijd op te kijken?
- FRANK- Bijlange niet, Viviane! (Lichtjes geamuseerd) Ik kom veel liever naar jou kijken!
- VIVIANE- (Lichtjes beschuldigend) Zoveel zien wij jou hier anders niet!
- NELE- Naar het schijnt is Dina, de vrouw van Vercruysse, de laatste tijd vaak te zien in gezelschap van een chique dame die Frans praat.
- VIVIANE- (Nogal sarcastisch) Verstaat zij die?
- FRANK- (Geamuseerd) Zij doet toch alsof!
- VIVIANE- (Wat beschuldigend) Ook dit weet jij al?
- NELE- Zij is toch de toekomstige bewoonster van het kasteeltje?
- FRANK- (Voorzichtig nu) Ik denk het.
- VIVIANE- (Lichtjes beschuldigend) Zij is nog niet op het gemeentehuis geweest?
- FRANK- In ieder geval niet bij mij!

- RUBEN- (Wat plagerig) Dan hoeft mevrouw hier voorlopig nog geen concurrentie te vrezen?
- (Goele verschijnt met de champagne. Zij wordt gevolgd door een nogal humeurige Noël.)
- FRANK- (Enthousiast) Voilà! Twee dingen die hier niet mogen ontbreken: de champagne en mijnheer Paesmans! Ik ben echt blij, dat jij mee komt toasten, chef!
- NOEL- (Nukvig) Tegen mijn zin!
- FRANK- (Enthousiast rondkijkend) Ik zei zo-even nog tegen mevrouw Blindeman, dat er eigenlijk niet zoveel verschil is tussen "Hoeve Saint-Germain" en "Kasteel Saint-Germain"!
- NOEL- (Nogal sarcastisch) Heb jij je bril niet op? Of heb jij last van een zonneshlag?
- FRANK- (Enthousiast) Jullie keuken is nog altijd dezelfde. Wat is er belangrijker voor een restaurant?
- NOEL- (Wat schamper) Dit vraag jij best eens aan onze "gewezen" klanten!
- VIVIANE- Sinds ons vertrek ginds is ons cliënteel met ruim twee derden gezakt!
- FRANK- (Enthousiast) Voorlopig! Maar dit groeit wel weer snel aan!
- NOEL- (Weet wel beter) Denk jij?
- FRANK- Ik ben er zeker van!
- NOEL- Ik niet!
- VIVIANE- Eergisteren hebben wij nog zo'n formidabele klap te verwerken gekregen!
- NOEL- Ik ga geen namen noemen, maar een bekend politicus had al meer dan een jaar vooraf gereserveerd voor een bruiloft van meer dan honderd genodigden.
- NELE- (Erg nieuwsgierig) Welke politicus gaat er trouwen?
- NOEL- 't Was voor zijn dochter.
- VIVIANE- (Wat opgewonden) Alles moest tip-top zijn!
- NOEL- Maar toen hij vernam dat wij waren verhuisd van het kasteeltje naar de boerderij, heeft hij meteen die reservatie geannuleerd.
- FRANK- (Lichtjes geamuseerd) Dan was hij ongetwijfeld niet van onze partij!

- NOEL- 't Is niet de eerste belangrijke reservatie, die niet doorgaat! Zelfs tweederangs sportlui en gewone middenstanders vinden het hier beneden hun stand!
- (Frank heft het glas.)
- FRANK- (Enthousiast) En toch toasten wij op "Hoeve Saint-Germain"! Gezondheid!... Mmm, zo'n glaasje doet deugd!
- NOEL- Jou misschien.
- FRANK- Jou ook, chef! (Enthousiast) Mevrouw Blindeman, laat mijnheer Paesmans de foto's eens zien!
- NOEL- Liever niet!
- FRANK- (Enthousiast) Het zijn er van de opening van de Hoeve hier!
- NOEL- Zwijg mij daarover!
- FRANK- Alle aanwezigen waren nochtans erg enthousiast!
- VIVIANE- (Nogal ironisch) Hoeveel waren er dit?
- FRANK- Jullie cliënteel groeit wel weer aan! Nog heel even geduld!
- NOEL- (Bezorgd) Een van de volgende weken verwacht ik hier de inspecteurs van Michelin!
- FRANK- Die kunnen niet anders, dan zich erg lovend uitlaten over jullie restaurant!
- VIVIANE- Zij zien ook, dat de meeste tafels leeg blijven.
- NELE- Zodra jullie ster is herbevestigd, weten al jullie klanten, dat het hier nog altijd even goed is als ginds op het kasteeltje.
- RUBEN- Hopelijk hebben die inspecteurs geen te dikke nek!
- NELE- Het is niet, dat ik iets wil afkeuren. Maar een paar schilderijen meer in jullie restaurant zouden de sfeer daar meteen de hoogte in tillen. Ginds op het kasteeltje hadden we de versieringen aan de muren en het plafond. Maar hier...
- FRANK- (Enthousiast) Heb jij thuis niets staan, dat mijnheer Paesmans hier kan gebruiken?
- NELE- (Gevleid) Uiteraard!
- RUBEN- (Wat geslepen) Ben jij bereid, ons die voor een tijdje te lenen?
- GOELE- (Meteen inhakend) Liefst gratis!

- NELE- Ah, neen!
- RUBEN- (Vriendelijk) Enkel tot die inspecteurs hier zijn gepasseerd.
- NELE- Echte kunstwerken verplaats je niet!
- RUBEN- (Plagerig) Enkel om ze te verkopen?
- NELE- Schilderijen hebben een constante temperatuur en vochtigheidsgraad nodig!
- GOELE- Kopen kan pa op dit ogenblik niet. Hij heeft heel wat geld in de verbouwing hier moeten steken. Momenteel wast het geld hem niet op de rug.
- NELE- Zo duur ben ik niet.
- RUBEN- (Nogal komisch) Voor een lege portemonnee is alles duur!
- FRANK- Anders moeten jullie maar een van deze foto's laten vergroten voor in het restaurant. Mijnheer Paesmans, jij hebt ze nog altijd niet bekeken!
- NOEL- (Resoluut) En dit zal ook niet gebeuren!
- (De scherpe bel van de ingang weerklinkt.)
- FRANK- (Enthousiast) Nog klanten!
- (Tanja Nobels verschijnt.)
- FRANK- (Enthousiast) Onze steractrice!
- RUBEN- (Wat ironisch) Veel werk gaat zij ons niet bezorgen.
- FRANK- (Enthousiast) Jij bent ook benieuwd naar de foto's?
- NELE- Tanja staat er niet op.
- FRANK- Jij was hier niet aanwezig bij de opening?
- TANJA- Ik weet van geen opening. (Wat pretentieus) Wellicht werkte ik op dat ogenblik in het buitenland.
- RUBEN- (Blijkbaar onschuldig) Jij hebt hier nu toch geen afspraak?
- TANJA- (Lichtjes gevleid) Hoe weten jullie dit?
- RUBEN- (Blijkbaar onschuldig) Wij veronderstellen maar.
- TANJA- (Wat pretentieus) Filip Peeters komt hier dadelijk langs voor mij.
- NELE- (Meespelend) "De" grote Filip Peeters?

- TANJA- (Gevleid) Ja.
- NELE- (Meespelend) De man die onder andere optreedt in Duitsland, Oostenrijk, Nederland en Frankrijk?
- TANJA- (Ietwat aanstellerig) Tussen twee films door passeert hij hier.
- RUBEN- (Blijkbaar vol bewondering) Speciaal voor jou?
- GOELE- Is zijn vrouw hiermee akkoord?
- NELE- Zij is ook actrice, geloof ik?
- TANJA- Filip is op zoek naar een geschikte tegenspeelster voor een nieuwe, Nederlandse film.
- FRANK- (Vol bewondering) En hiervoor denkt hij aan jou?
- TANJA- (Wat aanstellerig) Honderd proces zeker is dit nog niet. Wij tasten wel de mogelijkheden af.
- RUBEN- (Plagerig) Naar het schijnt, is Filip nogal goed in het aftasten.
- GOELE- (Lichtjes plagerig) Ik dacht, dat de regisseur zijn actrices koos?
- TANJA- (Wat aanstellerig) Steracteurs vragen hierbij inspraak.
- RUBEN- (Plagerig) Zij willen enkel "ster"-actrices!
- FRANK- (Tot Tanja) Neem ook een glaasje!
- RUBEN- (Geamuseerd) 't Is op kosten van de gemeente!
- FRANK- (Nadrukkelijk) Op "mijn" kosten!
- RUBEN- (Plagerig) Tanja moet wel zorgen, dat zij nuchter blijft... voor als Filip verschijnt.
- (Noël maakt aanstalten om te vertrekken.)
- FRANK- (Vlug) Jij gaat toch nog niet weg, chef?
- NOEL- Ik heb belangrijker dingen te doen!
- FRANK- (Blijkbaar gemeend) Ik wil, dat jij meedrinkt op het succes van "Hoeve Saint-Germain"!
- (Toine verschijnt.)
- TOINE- Heb jij een minuutje, chef?
- NOEL- (Ietwat lastig) Wat is er aan de hand?
- TOINE- Niks speciaals.

- FRANK- (Onderbreekt geamuseerd) Jij had een champagnekurk horen knallen, en jij dacht: "Hier moet ik bij zijn!"?
- TOINE- Dat niet! (Geamuseerd) Maar nu mijnheer de burgemeester toch zo blijft aandringen...
- FRANK- (Enthousiast) Breng onze hovenier ook een glas!
- TOINE- Ik heb wel geen propere handen.
- FRANK- (Geamuseerd) Als jij maar dorst hebt!
- NOEL- Wat kom jij eigenlijk doen?
- TOINE- (Enthousiast) Ik kom je vertellen, dat jullie verlost zijn van die vervelende wespen!
- NOEL- Heb jij ze weggejaagd?
- TOINE- (Geamuseerd) Ik zou niet weten, hoe ik zoiets moest doen! Neen, neen, ik heb ze van kant gemaakt.
- NOEL- (Verontwaardigd) Van kant gemaakt?
- TOINE- (Fier) Van de eerste tot de laatste, chef!
- NOEL- (Opgewonden) Wie heeft jou dit gecommandeerd?
- TOINE- Niemand, chef. Maar jullie hadden voortdurend ontevreden klanten met een wesp in hun wijn- of bierglas.
- NOEL- (Opgewonden) Dit is nog geen reden, om die onschuldige diertjes van kant te maken!
- TOINE- (Lichtjes geamuseerd) 't Is wel de enige manier, om er vanaf te geraken.
- NOEL- Hoe heb jij dit gedaan?
- TOINE- Gezien je reactie, chef, ga ik je de details besparen. Maar ik heb dit afgekeken van de brandweer. De "arme diertjes" hebben niet afgezien. Of toch niet zoveel.
- RUBEN- (Geamuseerd) Hun heengaan was kort en goed!
- TOINE- Voilà!
- NOEL- (Opgewonden) Ik wil niet, dat jij zoiets hier nog ooit herhaalt!
- TOINE- Ook niet met die "vervelende" vliegen, chef?
- NOEL- (Resoluut) Ook hiermee niet!
- TOINE- Ook zij ambeteren hier nochtans geregeld onze klanten.
- VIVIANE- Bestaan er geen kruiden, die deze vervelende beesten op afstand houden?

TOINE- Ik zou het niet weten!

VIVIANE- Kruiden met een sterke, wat verpestende geur?

TOINE- (Geamuseerd) Wat stinkt voor de vliegen, stinkt ook voor onze klanten, mevrouw! Er bestaan natuurlijk vlees-etende planten. Maar als onze vliegen hierdoor worden opgegeten, gaan zij er ook niet om kunnen lachen.

NOEL- (Kortaf) Dan laat jij ze met rust!

TOINE- (Lichtjes geamuseerd) Hopelijk laten zij dan onze klanten ook met rust.

NOEL- (Kortaf) Nog iets?

TOINE- Graag wil ik het terras van ons restaurant wat gezelliger maken met een bloemetje of een plantje. Daarom ben ik wat hydrangea's aan het kweken.

NOEL- Kweken?

TOINE- Aan het stekken, chef.

NOEL- Vanwaar heb jij dit plantgoed?

TOINE- (Geamuseerd) Destijds meegebracht van het kasteeltje, chef.

NOEL- (Opgewonden) Ik had je dit verboden!

TOINE- (Lichtjes geamuseerd) Ik heb meer van mijzelf daar gelaten, dan dat ik van ginds heb meegebracht.

NOEL- (Opgewonden) Niets mocht jij meebrengen!

TOINE- Enkele twijggjes van niemendal, dit ziet toch niemand.

NOEL- (Koppig) Ik wil dit niet!

TOINE- Ik zal er rekening mee houden, chef.

NELE- (Geamuseerd) Wat mijnheer Paesmans niet wil, breng jij maar naar thuis!

NOEL- (Opgewonden) Ik wil hier niets meer zien, dat mij herinnert aan ginds!

(Meteen begeeft Noël zich richting restaurant.)

FRANK- (Vlug) Mijnheer Paesmans?

(Noël is al verdwenen. In zijn haast kan hij nog net Goele ontwijken met een glas champagne voor Toine.)

NELE- (Noël nog naroevend) Hoe zit het met je foto's?

VIVIANE- (Ietwat ironisch) Ik denk niet, dat die hem ook maar iets interesseren.

NELE- Dan blijf ik er grotendeels mee zitten?

FRANK- (Geamuseerd) Viviane koopt wel voor twee!

(Toine neemt zijn glas champagne aan.)

TOINE- Dank je. (Geamuseerd) Ik begrijp niet, dat sommigen zo lopen om op een foto te staan. Als je ziet, wat er zoal allemaal rondloopt op de wereld!

FRANK- (Wat geamuseerd) Heb jij dit op mij?

TOINE- (Geamuseerd) Met dit glas in de hand zou ik niet durven, mijnheer de burgemeester! Ik zal toch maar verder doen, met het kweken van die hydrangea's. Op dit moment is onze chef wel radicaal tegen. Maar als hij binnenkort mijn planten te zien krijgt, draait hij wel weer bij.

FRANK- Wat hier zeker niet zou misstaan, zijn hortensia's. Kan jij die hier niet zetten in plaats van die...

TOINE- ... hydrangea's?

FRANK- Ja.

TOINE- Een hydrangea en een hortensia is hetzelfde, burgemeester. Hydrangea is de Latijnse naam, hortensia de Vlaamse.

RUBEN- (Geamuseerd) Da's dan lijk gemeentetaxe en gemeente-belastingen. Da's ook hetzelfde.

GOELE- (Geamuseerd) Allebei aanslagen!

RUBEN- (Geamuseerd) Ja, op onze portemonnee!

TOINE- (Op zijn champagne duidend) Zoiets mogen ze mij iedere dag voorzetten!

(Hij drinkt zijn glas leeg.)

TOINE- Ik moet weer aan het werk. Wil jij, dat ik iets doe aan die vliegenplaag, mevrouw?

VIVIANE- In ieder geval geen vergif gebruiken! In een restaurant kan dit onmogelijk!

TOINE- (Geamuseerd) Jij geeft de voorkeur aan een erg stinkend kruid?

VIVIANE- Bestaat er geen ander middel, om van die vervelende vliegen af te geraken?

TOINE- (Geamuseerd) Ja, een vliegenmepper! Maar dit duurt wel iets langer.

VIVIANE- (Rustig) Trek je plan!

(Toine wil vertrekken.)

FRANK- (Vlug) Koop jij geen foto's van mevrouw Blindeman?

TOINE- (Geamuseerd) Als ik ooit foto's koop, zijn er dit van mijn eigen vrouw. Hiermee krijg ik de minste kweddelen (= ruzie)!

(Meteen verdwijnt Toine.)

NELE- (Ontgoocheld) Heb ik dan al die foto's voor niets genomen? Kan ik geen enkele bestelling noteren?

FRANK- (Enthousiast) Voor mij alle foto's waar ik zelf op sta!

(Ook Ruben maakt aanstalten om te vertrekken.)

NELE- (Vlug) En voor jou?

RUBEN- (Geamuseerd) Mevrouw en Goele kopen wel. Ik ga wel eens bij hen kijken. Da's beterkoop!

(Meteen verdwijnt Ruben.)

GOELE- Ma kiest wel voor twee.

VIVIANE- Denk jij, dat die foto's mij interesseren?

FRANK- (Enthousiast) Een heel grote van jou en mij, Viviane! Voor in jullie restaurant!

VIVIANE- (Nogal ironisch) Wij hebben al bijna geen klanten meer. Nu wil jij de laatsten ook nog weggagen?

(Nele beziet Tanja, maar deze reageert niet.)

- NELE- (Wat stekelig) Ik denk niet, dat Filip Peeters nu nog komt opdagen.

TANJA- (Wat aanstellerig) Filip heeft het ontzettend druk. Als hij niet op tijd hier geraakt, komt hij vanavond langs bij mij thuis.

NELE- (Wat stekelig) Jouw huis heeft al wat "sterren" over de vloer gehad!

(Met een erg bedrukt gezicht komt Noël uit het restaurant. Viviane merkt dit meteen.)

VIVIANE- Scheelt er wat?

NOEL- De Gewestelijke Bond van Huisartsen heeft zopas zijn jaarlijks diner hier bij ons afgebeeld. Voor één keer gaan zij elders.

VIJFDE TAFEREEL

(Noël bestudeert zijn boekhouding. Ongemerkt verschijnt Viviane.)

VIVIANE- Jij kijkt zo somber.

NOEL- Ik maak mij ernstig zorgen. Al vele maanden na mekaar werken wij met verlies. En nog geen klein beetje!

VIVIANE- Dan moeten wij hier iets aan doen.

NOEL- (Wat sarcastisch) Wat?

VIVIANE- Wat doen ze elders?

NOEL- (Nogal sarcastisch) Dit komen ze ons niet vertellen!

VIVIANE- Onze prijzen wat verhogen, lijkt mij niet de beste oplossing.

NOEL- Dan krijgen wij hier nog minder klanten over de vloer!

VIVIANE- Als wij onze prijzen verlagen, loopt het verlies nog hoger op... Tenzij...

NOEL- Tenzij...?

(Viviane antwoordt niet meer.)

NOEL- Tenzij wij de kwaliteit van onze gerechten verminderen? Dit nooit!

VIVIANE- De laatste tijd zijn er meer restaurants, die vaker gebruik maken van de diepvries.

NOEL- (Resoluut) Wij niet! "Saint-Germain" staat bekend voor zijn prima kwaliteit!

VIVIANE- Jij denkt aan je Michelinster?

NOEL- Ik denk aan onze klanten!

VIVIANE- (Wat ironisch) Zij denken hoe langer hoe minder aan ons!

NOEL- (Resoluut) Toch blijven wij op een eerlijke manier zaken doen!

VIVIANE- Die crisis duurt nu al enkele jaren. Overal begin je ze meer en meer te voelen.

NOEL- (Koppig) Dit is het niet!

- VIVIANE- En de zomer van dit jaar is ook al niet vet! De mensen zoeken haast geen terras op.
- NOEL- Dat is het ook niet!
- VIVIANE- Andere jaren hadden wij nogal wat toeristen. Zie jij er nu?
- NOEL- Meestal waren dit welgestelden. Zij werden aangetrokken door ons kasteeltje.
- VIVIANE- (Wat meevoelend) Jij went hier moeilijk.
- NOEL- Jij toch ook!
- VIVIANE- Desnoods moeten wij ons personeel wat inkrimpen.
- NOEL- (Niet akkoord) Op die manier geven wij iemand de schuld!
- VIVIANE- Zij moeten begrijpen, dat wij niet kunnen blijven werken met verlies.
- NOEL- (Niet akkoord) Wie zou jij afdanken?
- VIVIANE- De laatst benoemde.
- NOEL- Onze enige allochtoon! Dan gaan wij wat te horen krijgen! Wij hebben ten andere nooit iemand te veel in dienst genomen.
- VIVIANE- Zie jij binnen afzienbare tijd kans op beterschap?
- NOEL- De eerste jaren komt er aan deze economische crisis wellicht geen einde. In heel Europa gaat het de verkeerde kant uit. Zelfs in Amerika en in Azië!
- VIVIANE- Wat kunnen wij dan nog doen? Onze zaak sluiten?
- NOEL- (Nogal sarcastisch) En dan?
- VIVIANE- Dan kunnen wij beiden gaan werk zoeken. Jou willen ze in elke keuken. En zelf vind ik wel iets.
- NOEL- (Nogal sarcastisch) Verkoopster in een traiteurszaak?
- VIVIANE- Waarom niet?
- NOEL- (Verontwaardigd) Waarom niet?
- VIVIANE- Ook onze Goele zie ik zoiets wel doen.
- NOEL- (Ongelovig) Jij zou "Saint-Germain" opgeven?
- VIVIANE- Met spijt in het hart. Maar als het niet anders kan...
- NOEL- (Vastberaden) Nooit geven wij het hier op!

VIVIANE- En "Saint-Germain" overgeven aan Goele en Ruben?

NOEL- (Nogal verontwaardigd) "Hen" in de schulden duwen?

VIVIANE- Misschien werken zij er zich wel uit. Jonge mensen hebben modernere ideeën.

NOEL- (Wat verbitterd) Ik ben te oud geworden?

VIVIANE- In ieder geval zijn zij een generatie jonger.

NOEL- Wij hebben altijd gehoopt op een huwelijk tussen die twee. Heb jij ooit iets gemerkt in die richting?

VIVIANE- (Wat plagerig) Voor wij destijds hiermee naar buiten kwamen, waren wij ook al een hele tijd bezig achter hoek en kant.

NOEL- (Wat lastig) Dat zal wel!

VIVIANE- (Geamuseerd) Als jij mij niet gelooft, zal ik je geheugen eens opfrissen.

NOEL- (Lastig) Laat maar!...Jij als moeder, kan jij eens voorzichtig polsen bij onze Goele?

VIVIANE- (Plagerig) Vragen of zij en Ruben achter hoek en kant...?

NOEL- (Lastig) Schei maar uit!

VIVIANE- Bij gelegenheid zal ik eens voorzichtig informeren.

NOEL- Begin nog niet over een eventuele overname van dit restaurant!

VIVIANE- Jij denkt hier nog niet aan?

NOEL- Natuurlijk niet!

VIVIANE- Zelf zou ik best in dienst kunnen gaan bij Goele en Ruben. (Geamuseerd) Dan kwam ik misschien opnieuw in de keuken terecht... samen met jou. Dan konden wij weer opnieuw achter hoek en kant...

(Noël kan er blijkbaar niet om lachen.)

VIVIANE- (Geamuseerd) Wat dit betreft, braadt jouw haring niet meer? En dit voor een kok!

NOEL- Als er ooit iets groeit tussen die twee, hebben wij alle reden om "Saint-Germain" zo goed mogelijk in stand te houden.

VIVIANE- Misschien kunnen wij wat reclame maken?

NOEL- (Wat lastig) Aan iedereen laten merken, dat wij op zoek zijn naar klanten? Laten voelen, dat het hier de

laatste tijd bergaf gaat?

VIVIANE- Iedereen maakt toch reclame.

NOEL- (Resoluut) Reclame maken doe je met je keuken en je restaurant!

(Een scherp belgeluid. Nele Blindeman verschijnt.)

NOEL- (Wat koeltjes) Mevrouw Blindeman!

VIVIANE- Ons restaurant is nog niet open.

NELE- (Vriendelijk) Juist daarom kom ik nu langs. Hebben jullie even tijd, om iets te bespreken?

VIVIANE- (Nogal ironisch) Toch weer geen "gratis" feest?

NELE- (Wat onwennig) Toch wel. (Herpakt zich meteen) Ik ben hier in opdracht van de gemeentelijke culturele raad. Ons vorig feest in samenwerking met restaurant "Saint-Germain" is best meegefallen.

VIVIANE- Voor jullie misschien, niet voor ons!

NELE- Na afloop had ik de indruk, dat iedereen tevreden was.

NOEL- Dit was zo.

VIVIANE- O ja? (Resoluut) Ik in ieder geval niet! Onze eigen zaak hebben wij toen drie dagen moeten sluiten, in het weekend nota bene! Twee dagen was het een echt gesleep met kookmateriaal, eerst naar de gemeentelijke feestzaal, nadien terug naar hier. Zelfs bij de enorme afwas kregen wij niet de minste hulp! 186 leden van jullie vereniging hadden nochtans gratis genoten van een driegangenmenu. Dit heeft ons heel veel geld gekost! En als dank presenteerden jullie ons achteraf nog een rekening voor 6 verdwenen platte borden, precies of "wij" die hadden meegenomen!

NOEL- (Vergoelijkt) Dat was toen onze eerste samenwerking, Viviane! Dan loopt er al eens iets mis.

VIVIANE- (Opgewonden) Jij gaat je toch geen tweede keer voor de gek laten houden?

NOEL- (Wat lastig) Dit zeg ik niet! Deze keer kunnen wij vooraf beter overleggen.

VIVIANE- (Opgewonden) Zo-even maakte jij je nog grote zorgen over de toekomst van "Saint-Germain"! Jij vroeg je af, hoe wij nog gingen rondkomen! En nu wil jij opnieuw met je geld gaan smijten?

NOEL- Dit is een investering, waarvoor wij achteraf iets terugkrijgen.

VIVIANE- (Ironisch) Wat? (Opgewonden) Dat vorige feest heeft ons geen nieuwe klanten opgebracht, wel een hoop werk en ondank!

NELE- (Lichte beschuldiging) Jullie leven wel van de mensen van hier.

VIVIANE- (Meteen opgewonden) O ja? Noem mij eens één gezin van deze gemeente, dat hier geregeld over de vloer komt!

NELE- (Verontschuldigend) Zelf heb ik het de laatste tijd heel erg druk. Om hier geregeld op restaurant te komen, ontbreekt mij de tijd.

VIVIANE- Mevrouw Blindeman, twee maanden na dat gratis feest voor de gemeentelijke culturele raad stierf de moeder van Noël. Heel jullie bestuur hebben wij een uitnodiging gestuurd voor de uitvaart. Moet ik je eens vertellen, hoeveel van die bestuursleden op die uitnodiging zijn ingegaan?

(Nele zwijgt wijselijk.)

VIVIANE- Geen enkel, mevrouw Blindeman! Maar dan ook geen enkel!

NELE- Zelf zat ik op dat ogenblik in het buitenland.

VIVIANE- Met het hele bestuur?

NOEL- (Vergoelijkend) Die begrafenis viel midden in de week. De meesten moesten toen werken.

VIVIANE- Voor andere zaken kunnen zij zich toch vrijmaken! Zij hadden ten minste een rouwkaartje kunnen sturen!

NOEL- Gun ons wat tijd, mevrouw Blindeman. Ik wil hierover eerst eens praten met mijn vrouw en met ons personeel.

VIVIANE- (Opgewonden) Deze keer zal dit niet veel meer uithalen, Noël! Wij gaan hier geen personeel afdanken, om anderen die ons allerminst genegen zijn hun pleziertjes te gunnen! Mevrouw Blindeman, ik hoop dat jij hebt begrepen, dat het deze keer "niets" gaat worden! Salut!

(Meteen verdwijnt Viviane.)

NOEL- (Roept haar na) Viviane?... (Wat verontschuldigend) Mijn vrouw is niet in haar beste doen vandaag. Dit waait wel over.

NELE- (Ontgoocheld) Ik had hier een gans andere reactie verwacht. Andere commercianten zijn blij, als zij erkenning krijgen.

NOEL- Ik praat wel eens met haar. Over enkele weken kom jij nog maar eens opnieuw langs.

- NELE- Da's wel erg vervelend voor mij. 't Is bijna, of ik kom bedelen. Kan jij mij geen mailtje sturen? Als dit positief is, kunnen wij afspreken voor de verdere regeling.
- NOEL- Die zaak komt in orde.
- (Een scherp belgeluid. Bram Vercruysse en zijn vrouw Dina verschijnen. Noël is hiermee alles behalve opgezet. Bram en Dina doen alsof er nooit iets aan de hand is geweest.)
- NOEL- (Ietwat schamper) De laatsten die ik hier verwachtte!
- BRAM- (Rustig) Jij ziet, dat jij je kan vergissen, Paesmans.
- DINA- (Wat meewarig) Onze kunstenares is er ook!
- NELE- Ik ben hier heel toevallig.
- DINA- (Nogal hautain) Voor ons hoeft jij je niet te verontschuldigen.
- NOEL- (Wat geraakt) Waarom zou mevrouw Blindeman zich verontschuldigen?
- BRAM- (Rustig) Wij zijn niet naar hier gekomen, om ruzie te zoeken, Paesmans.
- NOEL- (Nogal schamper) Om te komen genieten van onze keuken, is het nog enkele uren te vroeg.
- DINA- (Nogal pretentieus) Wij zijn hier voor een gans andere zaak.
- BRAM- Wij komen open kaart met jou spelen, Paesmans.
- NOEL- Open kaart? Dit voorspelt weinig goeds.
- NELE- Ik denk, dat ik jullie best alleen laat. Over enkele dagen verwacht ik dus een mailtje van jou. Ondertussen hebben jullie de tijd, om over ons voorstel na te denken.
- NOEL- (Zonder overtuiging) Dit gaan wij zeker doen.
- NELE- Sorry voor het storen. Nog een goedendag, allemaal.
- (Nele vertrekt.)
- DINA- (Kijkt haar wat meewarig na) Jammer als je op zo'n manier aan de kost moet zien te geraken. Zij probeerde jou toch geen van haar "kunstwerken" aan te smeren?
- NOEL- Met wat zij hier kwam doen, heeft niemand zaken, mevrouw Vercruysse.

- BRAM- Wij komen jou informeren, dat er hier in de buurt een
puinverwerkingsfabriek gaat worden gebouwd.
- NOEL- Door wie?
- DINA- (Nogal hautain) Door wie dacht jij?
- BRAM- Eigenlijk hoefden wij jullie dit niet te komen melden,
maar wij zijn eerlijke mensen.
- NOEL- (Erg dubbelzinnig) Dit hebben wij ondervonden!
- BRAM- Die fabriek is gespecialiseerd in het ophalen van bouw-
en sloopafval, het ziften van het puin, het sorteren en
het recycleren ervan.
- NOEL- Waar gaat die fabriek komen?
- BRAM- Hier iets verderop in de kleine dellen. In een van die
zompige weiden naast het natuurreservaat.
- NOEL- (Verontwaardigd) Daar toch niet?
- DINA- (Pretentieus) Waarom niet?
- NOEL- (Nogal opgewonden) Daar mag niet worden gebouwd! Dit
is voorzien voor de uitbreiding van het watervogelbroed-
gebied!
- BRAM- Die fabriek richt daar helemaal geen schade aan.
- NOEL- (Erg ironisch) Heel die activiteit gebeurt geluidloos?
- BRAM- Min of meer.
- NOEL- (Verontwaardigd) Da's hier binnen ons gezichtsveld!
- DINA- (Pretentieus) En dan?
- NOEL- (Nogal opgewonden) Wij kunnen hiertegen beroep aanteke-
nen!
- BRAM- (Rustig) Zo dom gaan jullie niet zijn.
- NOEL- Toch wel!
- BRAM- Jij zit hier zelf met een handelszaak in een landbouw-
gebied.
- DINA- (Pretenieus) Wij hebben toen ook onze mond gehouden.
- NOEL- (Opgewonden) Waarop zouden jullie hebben gereclameerd?
Wat hadden jullie hiermee te maken?
- BRAM- Jullie zijn hier zelf niet in orde, Paesmans. Om jullie
eigen bestwil gaan jullie ook tegen ons geen klacht in-
dienen.

- NOEL- (Opgewonden) Wij moeten jullie hier zomaar beziglaten?
- BRAM- Dit is jullie geraden.
- NOEL- (Opgewonden) Die over en meer rijdende vrachtwagens zorgen hier voor enorme verkeershinder!
- BRAM- Zij rijden hier op een weg, die van iedereen is.
- NOEL- Pardon! Niet bestemd voor zwaar vrachtverkeer!
- BRAM- Wel voor plaatselijke leveringen zoals aan de puinverwerkingsfabriek!
- NOEL- (Opgewonden) Dat verwerken levert hier voortdurend een hoop stof op! Ongetwijfeld waait dit ook tot hier!
- DINA- (Nogal sarcastisch) De wind zit niet altijd in de verkeerde richting.
- NOEL- Maar wel geregeld!
- DINA- (Nogal sarcastisch) Er bestaan stofmaskers.
- NOEL- En die machines maken constant lawaai!
- DINA- (Nogal sarcastisch) Hieraan wennen jullie snel.
- NOEL- Wij misschien wel, maar onze klanten niet!
- DINA- (Nogal sarcastisch) Jullie kunnen toch zorgen voor oordopjes.
- BRAM- Meer verkeer hier in de buurt bezorgt jullie bijkomende klanten, Paesmans.
- NOEL- (Wat opgewonden) Denk jij? Denk jij, dat die vrachtwagenchauffeurs hier gaan stoppen om te komen eten?
- DINA- (Nogal ironisch) Wie weet?
- NOEL- Die krijgen thuis iedere ochtend van vrouwlief hun boterhammetjes mee!
- BRAM- Hier passeren ook ingenieurs en fabrieksdirecteurs.
- DINA- (Geamuseerd) Die krijgen thuis geen boterhammetjes mee, niet waar Bram? Misschien komen zij hier wel eten.
- NOEL- (Nogal schamper) Zoals jullie!
- DINA- (Erg pretentieus) Wij hebben enkele leuke restaurantjes ontdekt met een "echte" haute cuisine, niet waar Bram? Wij gaan daar geregeld eten.
- NOEL- Graag hadden wij onze eigen dorpsgenoten ook al eens iets laten verdienen. Maar ja...

- DINA- (Hautain) Niet ieder restaurant is van dezelfde kwaliteit. (Enthousiast) Het kasteeltje "Saint-Germain" ziet er tegenwoordig prachtig uit. Momenteel wordt het prima onderhouden.
- BRAM- Jullie hebben misschien al gemerkt, dat het mooi wit is geschilderd?
- DINA- (Enthousiast) Vanuit de lucht is het een enig gezicht! (Pretentieus) Ik overvlieg het nogal eens met mijn persoonlijke helikopter.
- BRAM- Nog deze week wordt de bekendmakingsakte voor de bouw van onze puinverwerkingsfabriek uitgehangen! (Gemeend) Wij rekenen erop, dat er van hieruit geen negatieve reacties komen!
- NOEL- (Wat stout) En als die er wel komen?
- BRAM- Dan werken jullie jezelf in nesten. Trouwens, die klachten halen toch niets uit. De goedkeuring van onze plannen is allang met de overheden besproken en geregeld.
- DINA- (Erg pretentieus) Bram weet overal de weg.
- BRAM- Breng ons nu een traktatie, Paesmans. Wij drinken samen met jou op onze goede verstandhouding.
- NOEL- (Koppig) Ik heb geen dorst!
- BRAM- Wij ook niet, maar wij willen je wat gunnen. Wil jij ons iets laten brengen?
- NOEL- (Roept) Goele!
- BRAM- Ik hoop, dat jij je verstand gebruikt, Paesmans. Beiden zijn wij zakenlui, wij hebben mekaar nodig. Met koppigheid of domme streken werk jij alleen jezelf in de problemen.
- (Goele verschijnt.)
- BRAM- Is er ijsgekoelde champagne?
- GOELE- Zeker, mijnheer.
- DINA- (Erg aanstellerig) Serveren jullie nog altijd die "Laurent-Perrier"?
- NOEL- (Nogal sarcastisch) Op aanraden van een kenner!
- DINA- (Pretentieus) Intussen hebben wij een veel betere ontdekt, niet waar Bram?
- BRAM- Voor mij een glas champagne.
- DINA- En voor mij.

- BRAM- Paesmans?
- NOEL- (Koppig) Ik heb nog altijd geen dorst!
- BRAM- (Nogal stout) Jouw omzet kan de laatste tijd nochtans best een opflakkerinkje gebruiken. Of vergis ik mij?
- (Noël zwijgt koppig.)
- BRAM- Twee glazen ijsgekoelde champagne.
- GOELE- Ja, mijnheer.
- (Goele vertrekt. Meteen weer die scherpe beltoon. Burgemeester Frank Vermeiren verschijnt.)
- DINA- (Wat aanstellerig) Die is al op zoek naar ons!
- FRANK- (Wat onwennig) Ik wist niet van jullie aanwezigheid hier. Eigenlijk kwam ik even langs voor Noël.
- DINA- (Erg aanstellerig) Jij merkte toch onze nieuwe jaguar hier op de parking.
- FRANK- Pas toen ik al op de oprit was.
- NOEL- (Erg ironisch) Anders was hij hier nooit de parking opgereden!
- DINA- (Erg aanstellerig) De burgemeester gaat met ons mee naar de dellen... voor een grondige verkenning van het terrein. Bram gaat hem eens uitleggen, hoe hij van die woestenij een interessant industrieterrein gaat maken.
- FRANK- (Wat onwennig minimaliserend) Het gaat nog maar om een eerste verkenning.
- NOEL- (Nogal verontwaardigd tot Frank) Jij wist al van die plannen voor een puinverwerkingsfabriek?
- DINA- (Aanstellerig) Mijnheer de burgemeester was meteen erg enthousiast.
- NOEL- (Verontwaardigd tot Frank) Ik woon hier vlakbij die vervuilende fabriek, en ik weet nog van niets?
- FRANK- Ik kon dit initiatief moeilijk openbaar maken, voor de plannen definitief waren.
- NOEL- (Verontwaardigd) Jij gaat er blijkbaar mee akkoord, dat deze buurt hier wordt verpest?
- DINA- (Aanstellerig) Verpest?
- NOEL- Wat anders?
- FRANK- (Vergoelijkend) Jij mag dit zo niet bekijken, mijnheer

Paesmans.

- NOEL- (Erg opgewonden) Hoe dan wel?
- FRANK- Als burgemeester moet ik het algemeen belang van onze gemeente behartigen.
- NOEL- (Erg schamper) De belangen van Vercruysse!
- FRANK- Als hier een nieuwe fabriek komt, schept dit werkgelegenheid. Voor heel wat medeburgers komt dit erg gelegen.
- NOEL- (Schamper) Dat rondwaaiende, fijne stof ook?
- FRANK- Hieraan kan iets worden gedaan.
- NOEL- (Erg ironisch) Jij gaat dit tegenhouden?
- FRANK- Proberen het tot een minimum te beperken.
- NOEL- Binnenkort lopen wij hier allemaal met stoflongen!
- FRANK- De gezondheidsinspectie houdt hier wel een oogje in het zeil.
- NOEL- (Erg ironisch) Zij blaast dit stof terug?
- BRAM- Die fabriek komt nogal afgelegen.
- NOEL- (Erg schamper) Afgelegen voor jullie, niet voor ons!
- DINA- (Aanstellerig) En bovendien is het maar een natuurgebied.
- NOEL- (Opgewonden) Daar mag je vervuilen? (Erg sarcastisch) Binnenkort zingen alle vogeltjes hier vals!
- DINA- (Geamuseerd) Zoals wij!
- NOEL- (Erg ironisch) Ja, bij sommigen is alles vals! (Plots tot Frank) Jij komt hier meermaals over de vloer. Maar hierover heb jij nooit een woord durven reppen!
- FRANK- Jij moet mij begrijpen, mijnheer Paesmans...
- NOEL- (Onderbreekt opgewonden) Ik begrijp, dat jij liever de kant kiest van het kapitaal!
- FRANK- Toen jij je hier kwam vestigen, heb ik jou toch ook geholpen.
- DINA- (Bijna triomfantelijk) Ook jij bent hier niet in orde!
- FRANK- Ik meende jou wat goede raad te komen geven.
- NOEL- (Schamper) Op advies van die (Bram) daar?

FRANK- In jouw voordeel!

NOEL- (Koppig) Ik heb geen advies nodig!

BRAM- Praten met onverstandige, redeloze mensen heeft weinig zin. Gaan wij nu meteen maar naar de dellen?

DINA- (Aanstellerig) Bram gaat jou daar alle mogelijke informatie verstrekken.

FRANK- (Zich wat verontschuldigend) Ik kom wel eens terug, mijnheer Paesmans.

NOEL- Waarvoor? Om jouw geweten te sussen? Hiervoor blijf jij hier best weg! Mij ga jij toch niet ompraten of overtuigen.

(Goele verschijnt met een plateau met twee glazen champagne.)

BRAM- Sorry, hiervoor hebben wij geen tijd meer. Wij moeten dringend verder. Hoeveel is 't voor dit "geval" hier?

NOEL- (Koppig) Wie niets consumeert, hoeft ook niets te betalen!

(Toch gaat Bram in zijn portefeuille, en legt hij wat geld op tafel.)

NOEL- (Koppig) Hou dat maar!

BRAM- Hierover beslis ik! Kom, Dina!

DINA- (Aanstellerig) Sommigen leren nooit manieren.

(Bram en Dina vertrekken.)

FRANK- (Vlug) Sorry, mijnheer Paesmans, ik moet nu mee. Straks kom ik heel zeker langs.

(Meteen vertrekt Frank. Goele staat nog altijd met de champagne te houden.)

GOELE- Wat moet ik hiermee doen?

NOEL- (Koppig) Niets!

GOELE- Zal ik hem verdelen onder het personeel in de keuken?

NOEL- (Koppig) Niets van!

(Goele wil het geld opnemen.)

NOEL- (Opgewonden) En laat dat geld liggen! Dat is niet van ons!

GOELE- Het gaat wegwaaien.

NOEL- (Koppig) Dan zijn wij er vanaf! En sta daar niet zo met die plateau te houden!

(Noël grijpt nu de plateau met drankjes.)

NOEL- (Opgewonden) De gootsteen in ermee!

(Noël verdwijnt met de plateau. Even kijkt Goele hem na. Dan staat zij weifelend bij het geld. Viviane verschijnt.)

VIVIANE- (Erg benieuwd) Wat heeft pa aan de hand?

GOELE- Aannemer Vercruysse en zijn vrouw waren hier.

VIVIANE- Och god!

GOELE- Zij bestelden elk een glas champagne. Maar voor ik hen had bediend, waren zij al vertrokken.

VIVIANE- Zonder te betalen?

GOELE- Neen, neen! Zij hebben betaald.

VIVIANE- (Droog komisch) Waarom maakt pa zich dan zo druk?

GOELE- Hij wil dit geld niet.

VIVIANE- (Nogal ironisch) Hij misschien niet, maar ik wel!

(Meteen neemt Viviane het geld op, en stopt zij het in haar zak.)

VIVIANE- Goele, de laatste tijd gaat het minder goed met ons restaurant. De tijden zijn onzeker, de mensen worden voorzichtig.

GOELE- Zelf ondervind ik dit ook.

VIVIANE- Pa trekt het zich heel erg aan. Onze zaak heeft behoefte aan vers, jong bloed. Kan jij hier voor zorgen?

GOELE- Ik doe hier toch mijn best!

VIVIANE- (Verduidelijkt) Jij als bazin, bedoel ik.

GOELE- (Erg verrast) Ik?

VIVIANE- Pa en ik zouden "Saint-Germain" kunnen overmaken aan jou ... en Ruben.

(Goele wordt nu plots onwennig.)

VIVIANE- Jullie hebben de leeftijd. Pa en ik kunnen jullie hier blijven helpen, tot de zaak onder jullie beheer weer helemaal floreert.

(Een erg onzekere Goele antwoordt niet.)

VIVIANE- Wat vind jij hiervan? Pa en ik hebben altijd wat gerekend op een huwelijk van jou met Ruben.

GOELE- Hiervan is er nog helemaal geen sprake!

VIVIANE- Jullie gaan toch voortdurend met elkaar om.

GOELE- In dienstverband!

VIVIANE- (Lichtjes geamuseerd) En achter hoek of kant?

GOELE- (Lastig) Ma!

VIVIANE- (Lichtjes geamuseerd) Pa en ik zijn ook zo begonnen.

GOELE- (Lastig) Tussen de soep en de patatten?

VIVIANE- (Doodnuchter) Neen, achter de frigo!

GOELE- (Lastig) Wij niet!

VIVIANE- Heb jij al eens voorzichtig een visje uitgeworpen in die richting? Als jij ooit "Saint-Germain" hoopt over te nemen, zal jij je toch iemand moeten zoeken van het slag van Ruben. Iemand die de keuken door en door kent.

GOELE- (Wat lastig) Wie zegt er, dat "ik" "Saint-Germain" ooit overneem?

VIVIANE- Pa en ik hebben deze zaak met heel veel moeite en zorg opgebouwd. Nu ga jij ze toch niet zomaar uit de handen geven? Als wij ooit aan ons pensioen denken, ga jij "Saint-Germain" toch verder uitbouwen?

GOELE- Als het ooit zover is, zien wij wel!

VIVIANE- (Wat geamuseerd) Als ik jou was, zou ik Ruben voor geen geld laten schieten!

GOELE- (Lastig) Mag ik op tijd en stond zelf een keuze maken?

VIVIANE- (Vriendelijk) Ruben staat je toch aan?

GOELE- (Lastig) Hierover gaat het niet!

VIVIANE- (Vriendelijk) Als moeder mag ik je toch wat goede raad geven?

GOELE- (Zenuwachtig) Dat is helemaal niet nodig! En zeker niet verstandig!

VIVIANE- (Lichtjes geamuseerd) Als vrouw moeten wij heel onschuldig zelf het initiatief nemen, en de mannen de indruk geven dat zij de dans leiden! Alle mannen trappen hier in.

- GOELE- (Lastig) Als ik ooit behoefte heb aan een relatie, zoek ik mij zelf wel iemand!
- VIVIANE- (Vriendelijk) Ga niet te ver zoeken.
- GOELE- (Lastig) Och, ma, laat mij met rust!
(Meteen verdwijnt Goele snel.)
- VIVIANE- (Geamuseerd, maar vol overtuiging) Moest ik nog jong zijn, jij zou mij hier nogal eens mijn beste beentje zien voorzetten! Die Ruben zou gauw aan mijn haak hangen te spartelen!
(Toine verschijnt.)
- TOINE- Kan ik je even spreken, mevrouw?
- VIVIANE- Voor de tuin moet je bij mijn man zijn.
- TOINE- (Dringt aan) Ik moet bij jou zijn. Het is in verband met mijnheer. Heb jij de laatste tijd niets speciaals aan hem gemerkt?
- VIVIANE- Kan het wat duidelijker?
- TOINE- (Goed bedoeld) In jouw plaats zou ik mijnheer wat meer in het oog houden.
- VIVIANE- (Ietwat ironisch) Heeft hij een andere?
- TOINE- (Geamuseerd) Niet bij mijn weten! Alhoewel! Tegenwoordig verschiet je van niets meer.
- VIVIANE- De laatste tijd neemt hij nogal eens de fiets. Maar dit is, om zijn conditie wat op peil te houden.
- TOINE- (Lichtjes geamuseerd) En is hij al wat afgevallen?
- VIVIANE- Geen gram!
- TOINE- (Lichtjes geamuseerd) Ik denk ook niet, dat dit gaat gebeuren.
- VIVIANE- (Wordt wat achterdochtig) Jij weet precies meer?
- TOINE- Mijnheer maakt geen echte fietstochten, mevrouw. Hij rijdt maar tot in de buurt van kasteel "Saint-Germain".
- VIVIANE- (Wat verrast) Wat heeft hij daar nog te zoeken?
- TOINE- Wat verdoken zit hij daar verweesd naar dat gebouw te staren.
- VIVIANE- (Plots wat achterdochtig) Hoe weet jij dit?
- TOINE- (Wat geamuseerd) Ik kom hier ook iedere dag met de fiets, mevrouw. Ik rijd al eens dezelfde richting uit.

VIVIANE- (Wat beschuldigend) Jij controleert hem?

TOINE- (Resoluut) Neen, mevrouw! (Wat geamuseerd) Ik fiets maar wat achter hem aan, om te zien of ik hem op mijn leeftijd nog kan volgen... vanop afstand. De laatste tijd zit mijnheer veel te dubben, mevrouw. Dit is niet ideaal voor zijn gezondheid. Wij moeten hier iets aan doen.

VIVIANE- (Streng) Wij?

TOINE- (Vriendelijk) "Jij", mevrouw. Ik ben er vast van overtuigd, dat jij mijnheer wat meer in het oog gaat houden.

VIVIANE- (Streng) Jij houdt je erbuiten!

TOINE- (Vriendelijk, maar ernstig) Natuurlijk, mevrouw. Ik weet, dat jij deze zaak echt ter harte gaat nemen.

ZESDE TAFEREEL

(De stemming is bedrukt en erg gespannen.)

VIVIANE- Wanneer heb jij mijnheer gisteravond voor het laatst gezien?

RUBEN- Dit heb jij mij al zo vaak gevraagd.

VIVIANE- Ik wil nog eens alles opnieuw op een rijtje zetten, om zeker niets over het hoofd te zien. Wanneer heb jij mijnheer gisteravond voor het laatst gezien? Denk goed na, voor jij antwoordt!

RUBEN- "Heel" precies weet ik dit niet meer, ik heb toen niet op mijn horloge gekeken. In ieder geval was het kort nadat de laatste afgewerkte schotels naar het restaurant waren vertrokken.

VIVIANE- (Aandringend) Hoe laat was dit?

RUBEN- Even voor negen?

VIVIANE- Wat zei mijnheer precies, voor hij vertrok?

RUBEN- Hij vroeg mij, ervoor te zorgen, dat alles weer netjes op zijn plaats kwam. Hij voegde eraan toe, dat ik als allerlaatste de keuken moest verlaten en dat ik alle buitendeuren zorgvuldig moest afsluiten.

VIVIANE- (Wat beschuldigend) En jij kreeg nog geen achterdocht?

RUBEN- Ik heb dit al zo vaak moeten doen. Ik kon toch niet vermoeden, dat mijnheer iets ernstigs van plan was.

VIVIANE- (Nogal scherp) Was hij iets ernstigs van plan?

RUBEN- (Voorzichtig) Dit blijkt nu toch.

VIVIANE- Heb jij hem zien vertrekken?

RUBEN- Ik heb mijnheer niet speciaal in het oog gehouden, maar volgens mij nam hij de trap naar de woonafdeling.

VIVIANE- Jij hebt hem niet meer zien terugkomen?

RUBEN- Neen, mevrouw.

VIVIANE- Ook niet een tijdje later?

RUBEN- Ik heb mijnheer nadien niet meer gezien.

VIVIANE- Toine, de hovenier, heb jij ook niet gezien?

- RUBEN- Hij heeft vandaag zijn wekelijkse rustdag. Op jouw verzoek heeft Goele hem gebeld, maar er nam niemand op. Toine en zijn vrouw gebruiken die dag meestal, om samen te gaan winkelen en om tuincentra te bezoeken.
- VIVIANE- (Wat beschuldigend) Jullie hebben geen tweede keer geprobeerd?
- RUBEN- Jij hebt het ons maar één keer gevraagd, mevrouw.
- VIVIANE- (Wat beschuldigend) Het kwam niet in jullie op, om zelf al eens een initiatief te nemen?
- RUBEN- Zouden wij nu niet best de politie verwittigen?
- VIVIANE- (Wat verontwaardigd) En heel onze miserie op straat brengen?
- RUBEN- Mijnheer is al veel te lang weg. Als wij nog langer wachten, gaat de politie dit verdacht vinden.
- (Goele verschijnt lijkbleek. Zij heeft een briefje in de hand.)
- GOELE- (Erg aangedaan) Ma?... Dit vond ik op het bureau van pa.
- (Zij overhandigt Viviane het briefje.)
- VIVIANE- (Leest) Lieve Viviane en Goeleke, Sorry, maar ik zie het niet meer zitten. Ik kan het niet meer aan. Wat ik jullie nu ga aandoen, spijt mij ten zeerste. Ik zie geen andere uitweg meer. Probeer mij te vergeven, en zorg goed voor elkaar en voor "Saint-Germain". Noël."
- RUBEN- (Aandringend) Wij moeten er dringend de politie bijhalen!
- GOELE- (Wenend) Zij moeten ons helpen! Ik bel ze!
- (Meteen rent zij naar binnen.)
- RUBEN- Zal ik de ingangspoort afsluiten?
- VIVIANE- (Opgewonden) Hoe geraakt de politie hier dan binnen?
- RUBEN- Zolang wij geen nieuws hebben over mijnheer, kunnen wij ons restaurant moeilijk openhouden.
- VIVIANE- Dat blijft sowieso dicht!
- RUBEN- Dit komt er nu ook nog bij. Wij hadden het al zo moeilijk.
- VIVIANE- Op dit ogenblik is het restaurant de minste van mijn

bekommernissen. Hoewel! Als mijn man iets is overkomen, moeten "wij" verder leven. Voortaan is het dan aan Goele en jou.

(Ruben staart zwijgend voor zich uit.)

VIVIANE- Jij antwoordt niet?

RUBEN- (Ontwijkend) Als het zover is, zien wij wel.

VIVIANE- Noël en ik hebben altijd gehoopt op een huwelijk tussen Goele en jou. Zie jij dit zitten? Ik vraag je dit, gedwongen door de omstandigheden.

(Ruben zwijgt.)

VIVIANE- Stel dat mijn man er niet meer is, dan moet ik meteen zien wat ik doe met "Saint-Germain". Antwoord mij eerlijk! Een huwelijk met Goele, zie jij dit zitten?

(Ruben blijft zwijgen.)

VIVIANE- Heb jij al iemand anders op het oog?

RUBEN- (Wat aarzelend) Toch niet, mevrouw.

VIVIANE- Ik merk duidelijk, dat jij mij iets wil verzwijgen. Heb jij al iemand?

RUBEN- Hierover zwijg ik liefst.

VIVIANE- (Aandringend) Ik moet weten, waar wij aan toe zijn! Mij kan je vertrouwen, ik kan zwijgen! Heb jij al iemand?

RUBEN- Neen.

VIVIANE- Waarom kan jij mij dan geen antwoord geven?

RUBEN- Ik zit met een hopeloze liefde.

VIVIANE- Zij wil jou niet?

RUBEN- Zij weet het niet eens.

VIVIANE- Wat is dit voor een onzin?... Is het iemand van ons personeel?

RUBEN- Neen.

VIVIANE- Gelukkig!

RUBEN- Het is veel ingewikkelder. Als mijnheer er niet meer is, wordt mijn situatie hier helemaal onhoudbaar.

VIVIANE- (Aandringend) Hoezo?... (Plots schrikt zij) Zeg, dat het niet waar is!

RUBEN- Ik vrees, dat jij mij duidelijk hebt begrepen. Al die jaren hier heb ik het ontzettend moeilijk gehad, om mijn ware gevoelens voor jou te onderdrukken.

VIVIANE- (Opgewonden) Ook dit nog!?

RUBEN- Een andere liefde was voor mij niet mogelijk. Nu jij dit alles weet, besef ik maar al te goed wat mij te doen staat.

(Goele komt het terras opgelopen.)

GOELE- Ze komen meteen.

(Een scherp belgeluid. Meteen verschijnt Tanja.)

VIVIANE- (Wat opgewonden) Ons restaurant is vandaag gesloten!

TANJA- Sorry, maar ik heb hier een afspraak met Michaël Pas.

VIVIANE- (Lastig) Wij hebben andere dingen aan ons hoofd!

TANJA- Michaël kan hier ieder ogenblik arriveren.

VIVIANE- (Opgewonden) Dan ontvang jij hem maar bij jou thuis!

TANJA- Deze ontmoeting met Michaël is voor mij heel belangrijk.

GOELE- (Plots uitvliegend) Onnozel schaaap! Al zo vaak had jij hier zagezegd een belangrijke afspraak! Nog nooit is er iemand komen opdagen! Denk jij nu echt, dat wij je nog niet doorhebben? Jij probeert niet alleen ons, maar vooral jezelf wijs te maken, dat jij een vedette bent! Heel de gemeente weet, dat jij geen actrice bent! Dat ze je enkel gebruiken als onbezoldigde figurante! (Nogal sarcastisch) Als Michaël pas hier komt opdagen, sturen wij hem wel tot bij jou thuis! Maar ik denk niet, dat wij veel moeten nasturen!

TANJA- (Duidelijk op de tenen getrapt) Er zijn plaatsen, waar ik vriendelijker word onthaald!

GOELE- (Erg opgewonden) Waarop wacht jij dan, om ernaartoe te gaan?

TANJA- (Kwaad) Mij zien jullie hier nooit meer!

(Verontwaardigd maakt Tanja zich meteen uit de voeten.)

GOELE- (Opgewonden) Zij actrice! Geen half jaar heeft zij het volgehouden op het conservatorium. Toen hebben ze haar weggestuurd bij gebrek aan talent!

VIVIANE- (Duidelijk voor Ruben bedoeld) Mijn dochter heeft meer in zich, dan sommigen vermoeden.

(Aan de wat onwennige reactie van Ruben te merken, heeft

hij de boodschap begrepen.)

VIVIANE- Wij mogen hier niet zitten niets doen! Zelf wacht ik hier de politie op! Gaan jullie intussen nog maar eens op zoek naar een mogelijk spoor van Noël! Goele, blijf jij in de buurt van de telefoon!

GOELE- Pa kan mij bereiken op mijn gsm.

VIVIANE- Ook iemand anders kan proberen ons op te bellen! Zoek nog maar eens opnieuw op het bureau van pa! Misschien ontdek jij daar nog meer belangrijks.

(Goele verdwijnt in het restaurant.)

VIVIANE- En jij, ga jij nog maar eens op zoek in de buurt van ons vroegere kasteeltje!

RUBEN- Vannacht en vanmorgen heb ik daar al meerdere keren de hele omgeving afgezocht.

VIVIANE- (Kordaat) Misschien heb jij er iets over het hoofd gezien!

(Ruben staat op het punt te vertrekken.)

VIVIANE- En wat jouw bekentenis van zo-even betreft, ik heb niets gehoord.

(Ruben vertrekt wat schoorvoetend.)

VIVIANE- Wie weet, wat er mij nog allemaal boven het hoofd hangt? Weduwe, met een failliete restaurant?

(Viviane wil naar binnen. Op dat ogenblik verschijnt Toine.)

VIVIANE- Toine! Ik ben blij je te zien!

TOINE- (Lichtjes geamuseerd) Dit zegt mijn vrouw ook altijd.

VIVIANE- (Nogal gespannen) Jij hebt het waarschijnlijk al vernomen? Mijn man is verdwenen!

TOINE- (Lichtjes vermanend) Een tijdje geleden heb ik je hiervoor gewaarschuwd, mevrouw.

VIVIANE- De hele nacht en de hele ochtend hebben wij met zijn allen ernaar gezocht! Zonder resultaat! Omdat jij mij had verteld dat hij geregeld stiekem naar het kasteeltje trok, hebben wij vooral daar de hele omgeving afgezocht. Vergeefs!

TOINE- (Blijkbaar bezorgd) Nu vrezen jullie het ergste?

VIVIANE- Uiteraard!

TOINE- Hebben jullie de politie al verwittigd?

VIVIANE- Wij verwachten die ieder ogenblik. Jij hield Noël nogal eens in het oog. Heb jij de laatste tijd nog iets abnormaals gemerkt?

TOINE- (Ietwat geheimzinnig) Zijn wij hier alleen?

VIVIANE- Niemand hoort ons.

TOINE- De laatste tijd was mijnheer bij het kasteeltje bijna niet meer weg te slaan. Ik voelde duidelijk, dat er iets te gebeuren stond. Vooral gisteravond was mijnheer erg zenuwachtig. Toen ik gedaan had met werken, ging ik naar de stallingen om mijn fiets. Ik merkte, dat de fiets van mijnheer er niet meer was. Mijnheer zelf was nochtans nog volop aan het werk in de keuken. Dus ging ik op zoek naar die fiets. Zonder succes.

VIVIANE- (Erg benieuwd) Jij werd nu achterdochtig?

TOINE- Dit was ik al langer. Wat verdoken ging ik dus op de uitkijk staan,... tot de achterdeur van de garage openging en mijnheer zich voorzichtig naar buiten begaf.

VIVIANE- Hoe laat was het toen?

TOINE- Ongeveer negen uur. Mijnheer probeerde ongemerkt aan het tuinhuisje te geraken. Daar tussen de struiken haalde hij zijn fiets te voorschijn. Als de bliksem was hij er-mee weg.

VIVIANE- (Opgewonden) Jij hem achterna?

TOINE- Het duurde even, voor ik zelf mijn fiets te pakken had. Ik was ervan overtuigd, dat mijnheer weer richting kasteeltje ging rijden. Maar hoe ik mijn pedalen ook rondtrapte, nergens kon ik hem in het oog krijgen. Ook op de plaats waar hij gewoonlijk naar het kasteeltje zat te kijken, vond ik hem niet. Ik dacht even na. Stel dat mijnheer zichzelf iets wil aandoen, waar kan hij dan best naartoe?

VIVIANE- (Gespannen) Naar de vijvers?

TOINE- Die zijn niet diep genoeg! Erg gehaast fietste ik dus wat verderop naar het kanaal. De avond was volop aan het vallen, maar gelukkig was er de maan. Ik naderde nu het kanaal. Midden op de brug vlak bij de leuning meende ik iemand te bespeuren. Vanop de brug keek hij wezenloos in de diepte.

flashback

(Een brugleuning in het maanlicht. Klotsend water. Roerloos staat Noël bij de brugleuning. Bang staart hij met grote ogen naar het machtige water daar beneden. Hij dubt. Bijna ongemerkt verschijnt Toine. Rustig neemt hij plaats naast Noël. Ook hij staart nu naar het water. Hoewel vooral Toine het woord heeft, zoekt de belichting nu vooral het gezicht van Noël.)

TOINE- (Rustig) Is er iets te zien daar beneden?

NOEL- (Geschrokken) Wat doe jij hier?

TOINE- Een avondtochtje maken zoals jij. Zie jij die bloemenkrans daar hangen? Jaren geleden is daar een auto met vier jonge mensen door de brugleuning het kanaal ingereden. Een van hen heeft het niet overleefd. Ieder jaar herdenken familieleden en vrienden die dag met een nieuwe bloemenkrans. Zij kunnen hun dierbare maar niet vergeten. Het moet verschrikkelijk zijn, hier naar beneden te storten... En zeggen, dat sommigen in wanhoop zoiets met opzet doen. Kan jij dit begrijpen?

(Noël zwijgt.)

TOINE- Ik weet het, sommigen maken dingen mee die hun krachten te boven gaan. Maar dan nog...

NOEL- (Heeft Toine wel door) Wat kom jij hier doen?

TOINE- Jou helpen.

NOEL- (Alsof hij geen hulp nodig heeft) Waarmee?

TOINE- Momenteel gaat het niet zo best met jou, hè?

NOEL- (Wat lastig) Bemoei je met je eigen zaken!

TOINE- Dit doe ik. Als ik jou nu niet ter hulp kom, ga ik mij dit mijn verdere leven lang blijven verwijten. Jij zit aan de grond, tenminste dit denk jij. Van je droom een schitterend kasteel-restaurant "Saint-Germain" is er tot op heden niet veel in huis gekomen. Maar is dit een reden om te wanhopen? Hoeve "Saint-Germain" is nog altijd een gerenommeerde zaak, die velen je benijden. En jij beschikt nog altijd over een schitterende ploeg medewerkers. Momenteel zijn de tijden niet zo gunstig, maar dit geldt voor iedereen. Ten andere, na regen komt er altijd weer zonneschijn.

NOEL- (Erg zenuwachtig) Laat mij met rust!

TOINE- Zodra jij mij belooft, je verstand te gebruiken. Ik ben er zeker van, dat op dit ogenblik je erg bekommerde vrouw, je erg ongeruste dochter en heel je bezorgde personeel naar jou op zoek zijn. Jij, hun chef, gaat hen toch niet ontgoochelen?

- NOEL- (Lastig) Wie zegt je, dat ik dit van plan ben?
- TOINE- (Zeer gemoedelijk) Normaal sta jij hier nu niet. Kom, jij en ik gaan samen een wandeling maken.
- NOEL- (Kordaat) Liever niet!
- TOINE- Tot ginds bij het kasteel "Saint-Germain".
- NOEL- (Kordaat) Neen!
- TOINE- Samen gaan wij daar "voorgoed" afscheid nemen van die plek. Nadien keren wij terug naar huis.
- NOEL- Ik heb daarginds niets meer te stellen!
- TOINE- Dat kasteel heeft jou nog altijd in zijn macht, het verpest je hele leven. Maak je ervan los!
- NOEL- (Koppig) Ik wil het niet meer zien!
- TOINE- Ik moet je iets vertellen. Vele jaren geleden had ik een zoon, Stef. Hij was 16 jaar en zat in het vierde middelbaar. Hij was een heel goed student, maar een beetje onzeker. De meesten van zijn klas kwamen uit gegoede families, hij was maar de zoon van een hovenier. Aanvankelijk werd hij wat geplaagd. Maar omdat hij zich hiertegen niet durfde verzetten, werd hij door sommigen gepest. Ik merkte duidelijk, dat er met hem iets aan de hand was. Ik heb er met hem over gepraat. Alleen merkte ik niet, hoezeer hij zich de zaak aantrok. In plaats van hem daadwerkelijk te helpen, heb ik hem enkel wat goede raad gegeven. Op een dag is onze Stef moegeplaagd vrijwillig uit het leven gestapt. Ik heb het mijzelf nooit vergeven. ... De laatste tijd merk ik bij jou dezelfde verschijnselen als destijds bij onze Stef. De eenzaamheid opzoeken, zwijgen, dubben, aan jezelf twijfelen... Deze keer wil ik niet meer te laat komen. Ik wil niet dat je vrouw en je dochter moeten beleven, wat mijn vrouw en ik destijds hebben meegemaakt en nog altijd meemaken. Op dit ogenblik denk jij alleen maar aan jezelf. Denk ook eens aan Viviane en Goele. Jullie hebben nog een lang leven voor je! Maak hier samen iets van!
- (Even een stilte, waarin zij beiden bewegingloos voor zich uit staren over het water.)
- TOINE- Kom, wij wandelen nu samen naar het kasteeltje.
- (Zonder dat er nog tijd is voor enige reactie, dooft het maanlicht.)

einde flash back

VIVIANE- Is hij meegegaan?

TOINE- Neen... Een hele tijd later heb ik hem wel met heel veel moeite meegekregen tot bij mij thuis. Daar hebben wij - samen met mijn vrouw - nog zitten napraten tot een gat in de nacht. Toen mijn vrouw hem de kamer van onze Stef liet zien, is mijnheer plots beginnen te wenen. Een tijdje later heeft mijn vrouw hem naar onze logeerkamer begeleid. Hier heeft hij de nacht doorgebracht.

VIVIANE- Waar is hij nu?

TOINE- Nog altijd in onze logeerkamer.

VIVIANE- Ben jij hier heel zeker van?

TOINE- (Lichtjes geamuseerd) Anders vraag ik mij af, wie daar zo-even nog lag te snurken.

VIVIANE- (Erg ongerust) Hij kan ontsnappen, en opnieuw proberen een stommiteit uit te halen!

TOINE- (Lichtjes geamuseerd) Mijn vrouw houdt hem wel in de gaten.

VIVIANE- (Niet overtuigd) Als het lukt!

TOINE- (Geamuseerd) Zelfs ik ontsnap nooit aan haar aandacht!

VIVIANE- (Resoluut) Ik ga hem halen!

TOINE- (Resoluut) Jij blijft thuis voorlopig weg! Mijnheer blijft bij ons, tot hij zich weer honderd procent in orde voelt!

VIVIANE- (Niet overtuigd) Hoe lang duurt dit?

TOINE- Dit kunnen wij onmogelijk op voorhand zeggen.

VIVIANE- Jullie moeten al die last niet op jullie nemen!

TOINE- Mijnheer helpen is voor ons geen last. Integendeel!

VIVIANE- Uit zichzelf gaat hij nooit durven terugkomen. Hiervoor schaamt hij zich te zeer.

TOINE- (Bijna als een bevel) Daarom kom jij hem afhalen, zodra de tijd er rijp voor is. Nadien maken jullie onder jullie beidjes een lange reis, tot jullie relatie weer honderd procent in orde is.

VIVIANE- Ik krijg Noël nooit mee op reis!

TOINE- Deze keer wel. Hiervoor zorgt mijn vrouw.

VIVIANE- En ons restaurant?

- TOINE- Zolang jullie op reis zijn, blijft dit dicht. Jullie beslissen samen, wat er nadien mee gebeurt.
- (Een scherpe beltoon. Meteen verschijnt een erg opgewonden burgemeester Frank.)
- FRANK- (Erg opgewonden) Viviane, wat verneem ik nu? Mijnheer is verdwenen?
- TOINE- (Vlug) Ja!
- FRANK- (Opgewonden tot Viviane) Sinds wanneer?
- TOINE- (Vlug) Sinds gisteravond!
- FRANK- (Opgewonden tot Viviane) En nog altijd geen spoor van hem?
- TOINE- (Vlug) Geen enkel!
- FRANK- (Opgewonden tot Viviane) Dit ziet er alles behalve goed uit!
- TOINE- (Vlug) Zeg dit wel!
- FRANK- (Lichtjes vermanend tot Toine) Ik stel de vragen aan mevrouw, niet aan jou!
- TOINE- (Lichtjes komisch) Sorry, maar mevrouw is er sprakeloos van geworden.
- FRANK- (Groothartig tot Viviane) Jij hoeft niet ongerust te zijn. Als hoofd van de plaatselijke politie stel ik alles in het werk, om je man terug te vinden... levend... of dood. Toen ik op het politiebureau het nieuws vernam, ben ik als de bliksem naar hier gevlogen! Ik dacht: "Die arme, lieve Viviane moet dringend worden geholpen! Zij moet absoluut worden getroost! Daarom ben ik nu hier! Gaat het al een beetje?
- TOINE- (Stokerig) Mevrouw ziet er erg bleekjes uit! Met reden! Misschien is zij al weduwe!
- FRANK- (Zonder nadenken) Laten wij hopen... (herpakt zich vlug) van niet! In ieder geval niet wanhopen, Viviane! Jij komt niet alleen te staan! Als vrijgezel ben ik in de mogelijkheid, om je in deze moeilijke omstandigheden voortdurend ter zijde te staan.
- TOINE- (Plagerig) Dag en nacht!
- FRANK- (Herhaalt zonder nadenken) Dag en nacht! Wat er ook gebeurt, geen ogenblik kom jij alleen te staan!
- TOINE- (Geamuseerd) Ik denk het ook niet! Als het nieuws zich in de gemeente verspreidt, gaat het hier nogal een ge-loop worden.

- FRANK- (Tot Viviane) Ik bezorg je voorlopig wel onderdak, op een plaats die alleen jij en ik kennen!
- (In de verte horen wij al lichtjes het geloei van politiewagensirenes.)
- FRANK- De politie is in aantocht! Een ogenblik!
- (Meteen haast Frank zich naar buiten. Goele komt zien, wat er aan de hand is.)
- TOINE- (Geamuseerd tot Viviane) Laat de politie nog maar wat zoeken. Intussen heeft mijnheer zijn hoognodige rust.
- (Met zijn bagage in de hand komt Ruben uit het restaurant. Hij komt afscheid nemen van Viviane.)
- RUBEN- Vaarwel. En nogmaals mijn excuses.
- VIVIANE- (Gemeend) Voor mij hoeft jij hier niet weg te gaan.
- RUBEN- (Eerlijk) Wel voor mijzelf.
- (Ruben drukt ook Goele de hand.)
- RUBEN- Vaarwel. Het ga je goed.
- (Ruben vertrekt.)
- GOELE- (Lijkbleek) Wat is hier aan de hand?
- VIVIANE- (Terwijl zij haar handen om de schouders van haar dochter legt) Dit vertel ik je wel... straks of morgen.
- (De politiewagens zijn nu vlakbij.)
-